

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000 Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2000 N:o 1253—1258

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1253	Valtioneuvoston asetus kehitysmaihin myönnettävistä korkotukiluotoista	3345
1254	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2001 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta	3347
1255	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2001 maksettavasta pohjoisesta tuesta	3357
1256	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2001 maksettavasta kasvinviljelyn kansallisesta tuesta	3371
1257	Maa- ja metsätalousministeriön asetus vuoden 2001 maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hakuaajoista, hakemisesta ja kotieläintukien määräytymisestä	3381
1258	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2000 kansallisten pinta-alaperusteisten tukien ja viljelmäkohtaisten satovahinkokorvausten sekä alkuvuoden 2000 tulvavahinkokorvausten maksatuksesta	3387

N:o 1253

Valtioneuvoston asetus

kehitysmaihin myönnettävistä korkotukiluotoista

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön esittelystä, säädetään kehitysmaihin myönnettävistä korkotukiluotoista 15 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1114/2000) 12 §:n nojalla:

1 §

Kehitysmaille voidaan myöntää korkotukiluottoja noudattaen mitä kehitysmaihin myönnettävistä korkotukiluotoista annetussa laissa (1114/2000) ja tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Korkotukiluottoa koskeva kirjallinen hakemus toimitetaan Finnvera Oyj:lle. Finnvera Oyj toimittaa tiedon hakemuksesta ulkoasiainministeriölle. Finnvera Oyj:n hyväksyttyä hankkeen takuukelpoiseksi viejä valitsee rahoittavan luottolaitoksen, jolle on saatava Finnvera Oyj:n hyväksyntä.

3 §

Ulkoasiainministeriö arvioi hankkeen kehitysvaikutukset ja varmistaa, että Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön

(OECD) vientiluottokonsensuksen asettamat kelpoisuusehdot toteutuvat.

4 §

Viejä tai luottolaitos tekee korkotukiluoton vientitakuuta koskevan hakemuksen Finnvera Oyj:lle.

5 §

Finnvera Oyj ilmoittaa korkotukiluotosta OECD:ssä hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti OECD:n vientiluottokonsensuksen allekirjoittaneille maille.

6 §

Jos luotonsaaja laiminlyö tai rikkoo sille luottosopimuksessa asetettuja velvoitteita, luottolaitoksen tulee ilmoittaa laiminlyönnistä tai rikkomuksesta ulkoasiainministeriölle ja Finnvera Oyj:lle välittömästi. Luottolaitos ja

3346

N:o 1253

Finnvera Oyj päättävät ulkoasiainministeriötä
kuultuaan, mihin toimenpiteisiin laiminlyön-
nin tai rikkomuksen takia on ryhdyttävä.

7 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
tammikuuta 2001.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Linjanjohtaja Kalevi Ahti

N:o 1254

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2001 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä on ensiksi mainittu lainkohta laissa 1343/1996:

1 luku**Yleiset säännökset****1 §***Soveltamisala*

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuna kansallisena erityistukena maksetaan Etelä-Suomen maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2001 kotieläintalouden ja puutarhatalouden kansallista tukea siten kuin tässä asetuksessa säädetään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2 §*Määritelmät*

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) puolisoilla aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa yhteisessä taloudessa avioliittoa solmimatta jatkuvasti eläviä henkilöitä, jotka ovat aikaisemmin olleet keskenään avioliitossa tai joilla on tai on ollut yhteinen lapsi, joka on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 2001; puolisoina ei pidetä henkilöitä, jotka välien rikkoutumisen vuoksi ovat muuttaneet pysyvästi erilleen ennen 1 päivää tammikuuta 2001; sekä

2) tilapäisesti viljelemättömällä pellolla sellaista peltoa, joka on viljelykiertokesantona, kunnostuskesantona, lantapatterin tai

muun vastaavan tilapäisen syyn perusteella viljelemättä; tilapäisesti viljelemättömäksi ei hyväksytä alueita, jotka eivät ole vielä olleet viljelykäytössä tai jotka on pysyvästi poistettu viljelystä.

3 §*Tuen saajat*

Tukea voidaan maksaa Suomessa vakinaisesti asuvalle tuen hakijalle, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmä. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että viljelijä tai hänen puolisonsa on 31 päivänä joulukuuta 2000 vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias. Tukea voidaan maksaa alle 18-vuotiaalle vain, jos hän on solminut avioliiton tai jos hän harjoittaa maatilataloutta yhteisömuodossa tai yhdessä vanhempiensa tai heistä jomman kumman kanssa taikka jos tuen myöntämiseen on muita erityisiä syitä.

Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi maa- tai puutarhataloutta itse harjoittava viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Ikäedellytys ei koske julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, koulutilaa eikä vankilatilaa.

Maa- ja metsätalousministeriö voi, aikaisempi tuotanto huomioon ottaen, erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiseen myös sellaiselle hakijalle, joka ei täytä 3 momentissa mainittua edellytystä maa- tai puutarhatalouden itse harjoittamisesta.

4 §

Tuen maksamisen edellytyksiä

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen hakija noudattaa tässä asetuksessa mainittujen ehtojen lisäksi komission Etelä-Suomen kansallisesta tuesta 22 päivänä joulukuuta 1999 (2000/167/EY) ja 14 päivänä maaliskuuta 2000 (2000/364/EY) tekemien päätösten tukia koskevia määräyksiä

Kotieläintalouden tukien, lukuun ottamatta 6 §:ssä mainittua tukea, maksamisen edellytyksenä on, että hakija hallitsee 1 päivänä kesäkuuta 2001 omistajana, maanvuokralaisena (258/1966) tarkoitettuna vuokramiehenä, muun hallintasopimuksen taikka testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla kasvukauden 2001 ajan vähintään kolme hehtaaria viljelykseen soveltuvaa peltoa.

Viljelykseen soveltuvaksi pelloksi luetaan maatalous- ja puutarhakasvien viljelyalan lisäksi Euroopan yhteisön kokonaan rahoittaman peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto, tilapäisesti viljelemätömänä ilmoitettu maatalousmaa sekä käytössä olevat luonnonniityt ja -laitumet.

Viljelykseen soveltuvaksi pelloksi ei lueta peltoa, joka on poissa viljelyksestä luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien lopettamiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä, sellaisena kuin se on voimassa maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta annetun lain (1326/1999) tullessa voimaan, tarkoitettujen sitoumusten nojalla.

Jos kysymys on usean viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, kotieläintalouden tukia voidaan maksaa, jos vähintään yksi viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää 2 momentissa säädetyn edellytyksen.

Puutarhakasvien varastointitukea voidaan maksaa, jos puutarhakasvien viljelyala vuonna 2001 on vähintään puoli hehtaaria.

Kasvihuonetuotannon tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen hakija 2 momentissa mainitulla tavalla hallitsee 1 päivänä toukokuuta 2001 puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 2001 käytettävää kasvihuonetta. Maa- ja metsätalousministeriön voi erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiselle myös sellaiselle tuen hakijalle, joka siirtää tuen edellytykset täyttävän kasvihuonetuotannon toiseen kasvihuoneeseen.

Viljelijän on kuuluttava Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen ylläpitämään kasvinsuojelu- tai kasvien laadunvalvontarekisteriin niiden kasvien osalta, joiden markkinointi sitä edellyttää.

Sukupolvenvaihdoksissa ja muissa koko tilan hallintaoikeuden siirroissa, joissa tilan maatalousmaa siirtyy uudelle haltijalle, hyväksytään 2 momentissa säädettyä myöhäisempikin ajankohta. Hallintaoikeuden on oltava siirrettynä kuitenkin viimeistään 31 päivänä elokuuta 2001. Yksittäisen peruslohkon hallinnansiirroissa peruslohkon hallintaoikeuden on oltava siirrettynä viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2001.

5 §

Tukialueet

Tuet maksetaan alueittain eriytettyinä noudattaen liitteessä 1 olevaa tukialuejakoa.

2 luku

Kotieläintalouden tuki

6 §

Maidon tuotantotuki

Tuotantotuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen hakijalla on hallinnassaan tilakohtainen maidon viitemäärä. Kuluttajille suoraan myydystä maidosta tukea voidaan maksaa enintään tuen hakijalle vahvistettua suoramyyntiviitemäärää vastaavalle määrälle.

Maidon tuotantotukea maksetaan tuen hakijalta vuonna 2001 markkinointiin ostetusta

tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta enintään seuraavasti:

Tukialue	mk/kg
Ulkosaaristo, alueet A ja B	0,430
Manner-Ahvenanmaa	0,430
Muu A- ja B-alue	0,355

Vuonna 2001 tuotantotukea voidaan maksaa koko markkinointiin ostetusta maitomäärästä. Tukea ei kuitenkaan makseta sille tuotantomäärälle, jolta peritään maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 tarkoitettua lisämaksua rasvakorjattujen litrojen perusteella tehtävän tilakohtaisen viitemääräin alitusten ja ylitysten tasauksen jälkeen.

7 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia maksetaan tuen hakijan hallinnassa tuen määräytymisajankohtana olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Tuen määräytymisajankohdalla tarkoitetaan laskentapäivää tai muuta tuen määräytymisajanjaksoa. Eläimistä on pidettävä kirjanpitoa.

Eläinmäärä muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 2 mukaisia kertoimia.

Jos eläinten lukumäärä tuen määräytymisajankohtana on tilapäisesti vähintään kolmasosan alempi kuin vakiintunut eläinmäärä tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan hakijasta riippumattoman syyn takia, voidaan tukea laskettaessa käyttää tuen määräytymisajankohtana vakiintunutta eläinmäärää edellyttäen, että tuotanto on jatkuvaa.

Tukea maksetaan enintään seuraavasti

Alueet A ja B	mk/eläinyksikkö
emolehmät	400
sonnit	2120
uuhet	2140
kutut	2140
siat	1830
kanat	1705
muu siipikarja	1610
hevoset	1500

Lisätukea maksetaan alueiden A ja B saaristoalueilla enintään seuraavasti

Ulkosaaristo	mk/eläinyksikkö
emolehmät ja lypsylehmät	1240
muut naudat	2460
uuhet	2460
lihasiat	150
kanat	230

Sisäsaaristo	
naudat ja uuhet	1240

Manner-Ahvenanmaa	
naudat, lukuun ottamatta lypsy- ja emolehmiä	245
uuhet	245
lihasiat	60
kanat	230

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että kotieläintaloutta harjoitetaan kullekin tuen perusteena olevalle eläinlajille tavanomaisen tuotantotavan mukaisesti.

Emolehmistä ja uuhista tukea maksetaan enintään hakijalle vahvistettua kiintiötä vastaavasta määrästä. Hevosten osalta tukea voidaan maksaa enintään 5 eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 2000. Hevosten tulee olla rekisteröityinä Suomen Hippos ry:n ylläpitämään rekisteriin viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2001. Kutuista maksetaan tukea, jos kutuilla on maidontuotantoa. Vuonna 2001 on kutun maidontuotannon oltava täyden tuen saamiseksi tammi-huhtikuussa vähintään 80 litraa kuttua kohti. Vuoden 2000 kutihaun jälkeen kutun pidon aloittaneilla tuottajilla on kutun maidontuotannon oltava täyden tuen saamiseksi touko-elokuussa 2001 vähintään 80 litraa kuttua kohti. Kutuista ja hevosista tukea ei makseta, jos niistä kertyy vähemmän kuin yksi eläinyksikkö eläinlajia kohden.

Kanojen tukea voidaan maksaa enintään 260 eläinyksiköstä hakijaa kohden.

Kanojen määrän perusteella Etelä-Suomen kansallista tukea ja pohjoista tukea voidaan maksaa yhteensä enintään 80 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, tukea alennetaan.

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisistä syistä myöntää luvan kotieläintuen maksamiselle, vaikka hakija ei täytä 4 §:n 2

momentissa säädettyjä edellytyksiä. Erityisinä syinä voidaan ottaa huomioon muun muassa se, ettei peltoa ole saatavissa koh- tuullisella etäisyydellä. Poikkeuslupaa ei voi- da myöntää sonni- ja emolehmätukien rehu- alavaatimuksista.

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia ei makseta, jos tuen yhteismäärä hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

8 §

Teurastetuista hiehoista maksettava tuki

Hyväksytyissä teurastamoissa tai teurastus- paikoissa teurastetuista hiehoista, joiden ru- hopaino on vähintään 160 kiloa, maksetaan tukialueilla A ja B tukea enintään 680 mk/eläin.

Tuki maksetaan hakijalle, jonka hallinnassa eläin on ollut vähintään kaksi kuukautta eläimen viimeisen kolmen elinkuukauden aikana ennen sen teurastusta.

3 luku

Puutarhatalouden tuki

9 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuottajalle maksettavan tuen suuruus määräytyy kasvihuoneen teknisen tason, viljelykäytössä olevan kasvihuonepin- ta-alan ja pinta-alayksikköä kohti maksetta- van tuen suuruuden perusteella.

Kasvihuonetuotannon tuen maksaminen edellyttää, että kasvihuoneet ovat lämmitet- tyjä ja että niiden ala on vähintään 300 neliometriä. Kasvihuoneiden, joille tukea maksetaan, on täytettävä viljelykauden mu- kaiset tukiedellytykset.

Viljelijän on laadittava viljelysuunnitelma, josta käy ilmi kasvihuonekohtaisesti viljely- kauden aikana viljeltävät kasvit. Viljelysuun- nitelman muutoksista on ilmoitettava tuen myöntävälle viranomaiselle.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota on viljelty paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Tavanomaisen vilje- lytavan tarkoituksena on tuottaa korjuu ja

markkinakelpoinen sato, joka on korjattava. Tavanomaiseen viljelytapaan kuuluu kasvi- huoneviljelyyn soveltuvien kasvilajien- ja lajikkeiden käyttö, laadultaan ja määrältään riittävän taimimäärän käyttö istutuksessa sekä kasvien hoitotoimenpiteistä ja viljelyolosuh- teista huolehtiminen.

Tukea maksetaan tomaatin, kurkun, salaa- tin, tillin, persiljan, paprikan, leikkokukkien, leikkovihreän, ryhmäkasvien ja sisätiloihin tarkoitettujen ruukuissa viljeltävien koriste- kasvien tuotantoalan sekä avomaankurkun ja kiinankaalin tuotantoalan perusteella enintään seuraavasti:

Kasvihuoneet tukialueilla A ja B	mk/m²
— viljelykausi vähintään 2 kk,	
mutta enintään 7 kk.....	34
— viljelykausi yli 7 kk	68

Avomaankurkun, kiinankaalin ja rapealeh- tisen keräsalaatin tuotantoalalta tuki makse- taan vain enintään 7 kuukauden viljelykauden tukena.

Tukea ei makseta ulos istutettaviksi tar- koitetuille koristepuiden ja -pensaiden, he- delmä- ja marjakasvien taimille eikä peren- noille tai muulle taimituotannolle.

Etelä-Suomen kansallista ja pohjoista tukea kasvihuonetuotannolle voidaan maksaa enin- tään yhteensä 251 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella las- kettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, tukea alennetaan.

Jos 5 momentissa tarkoitettu viljelykausi ei täyty kasvitautin, tulipalon tai muun vastaa- van tuottajasta riippumattoman syyn takia, voi tuen myöntävä viranomainen päättää, että tuki maksetaan hakemuksen mukaisena.

Tukea ei makseta, jos sen määrä hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

10 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Tuki määräytyy loka-, marras- ja joulu- kuussa 2001 ilmoituspäivinä varastossa ole- vien tuotteiden varastotilavuuksien keskiar- von perusteella. Tukea maksetaan tukialueilla A tai B sijaitsevan pellon tuottamalle sadolle enintään seuraavasti:

Tuoretuotanto

Jäävuorisalaatti, kiinankaali, kukkakaali, kysäkaali, lanttu, mukulaselleri, palsternakka, parsakaali, persilja, porkkana, punajuuri, punakaali, purjo, sipuli ja valkokaali

	mk/m ³
koneellisesti jäähdytetyt varastot	90
muut varastot	60

Teollisuuden sopimustuotanto

Kukkakaali, lanttu, mukulaselleri, porkkana, punajuuri, punakaali, sipuli ja valkokaali

	mk/m ³
koneellisesti jäähdytetyt varastot	75
muut varastot	50

Tuen maksaminen edellyttää, että tuen hakija hallitsee 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, varastointiin käytettävää varastotilaa, on itse tuottanut varastoidut tuotteet ja että tuotteet säilytetään normaalivarastoinnin mukaisesti.

Hakijan on pidettävä varastointikaudella 15 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ajantasalla olevaa varastokirjanpitoa varastoissaan olevista tuotteista kuutiometrin tarkkuudella.

Varastointitukea ei makseta, jos tuen yhteismäärä hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

4 luku

Tuen alentaminen ja epääminen

11 §

Yleiset alentamisperusteet

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain (1336/1992) 7 §:n 4 momentissa ja tämän asetuksen 12—14 §:ssä säädetyllä tavalla, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tietoja tai ei ole noudattanut tuen saamiselle asetettuja ehtoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai

toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta esimerkiksi jakamalla keinotekoisesti tuotantoa erillisten tuen hakijoiden nimiin ilmeisenä tarkoituksena kiertää tukiehtoja;

3) hakija ei ole pitänyt 7 §:ssä ja 8 §:ssä tarkoitettujen tukien osalta asianmukaista eläinkirjanpitoa eikä eläinten määrissä tapahtuneista muutoksista ole muutoinkaan saatavissa luotettavaa selvitystä;

4) hakija on tuomittu rikoslain (39/1889) 17 luvun 14 tai 15 §:n mukaisista rikoksista tai hakija on tuomittu eläinsuojelulain (594/1998) 54 §:n mukaisesta rikkomuksesta sekä samalla määrätty rikoslain 17 luvun 23 §:n mukaiseen eläintenpitokieltoon; tai

5) hakija on käyttänyt naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 23 artiklassa tarkoitettuja aineita kyseisessä asetuksessa kielletyllä tavalla.

Prosentuaalista valvontaseuraamusta määrättäessä käytettävä prosenttimäärä saadaan hakijan ilmoittaman ja valvonnassa todetun pinta-alan tai eläinmäärän erotuksena suhteessa hyväksytyyn pinta-alaan tai eläinmäärään. Jos pinta-alana, eläinmääränä tai prosentteina määritetty erotus johtaa erilaiseen lopputulokseen, käytetään valvonnassa tuen hakijan kannalta edullisempaa tulosta.

12 §

Myöhästymisseuraamukset

Kansallisten puutarhatalouden tukien hakemuksen myöhästymisen alentaa tukea yhdellä prosentilla myöhästynyttä työpäivää kohti. Jos hakemus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, arki- ja pyhäpäivät mukaan lukien, tukea ei makseta.

Kansallisissa kotieläintuissa tukihakemuksen myöhästymisen alentaa hakemuksen tukikelpoisten eläinten lukumäärää yhdellä prosentilla myöhästynyttä työpäivää kohti. Jos hakemus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, arki- ja pyhäpäivät mukaan lukien, kyseisessä hakemuksessa ilmoitettujen tukikelpoisten eläinten lukumäärä alennetaan nolllaksi. Myöhästynyttä tuen ennakon hakemusta ei käsitellä.

Jos tukea haetaan useammalla kuin yhdellä lomakkeella hakukertaa kohden, tukeen kohdistuvat myöhästymisseuraamukset määräytyvät sen lomakkeen mukaan, joka on eniten myöhässä.

Ylivoimaisen esteen johdosta myöhästyneen hakemuksen perusteella tuki maksetaan normaalisti. Ylivoimaisiksi esteiksi hyväksytään kansallisissa tuissa tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 11 artiklassa mainitut syyt. Näiden lisäksi oikeuskäytännössä yleisesti hyväksytyt syyt voidaan hyväksyä ylivoimaiseksi esteeksi.

Hakemuksen liitteen tai muiden tukihakemukseen liittyvien lomakkeiden kuin hakemuslomakkeen myöhästymisen ei alenna maksettavaa tukea. Näiden lomakkeiden toimittaminen on tuen maksamisen edellytys. Puutarhatuotteiden varastointituessa ilmoittamatta jätetty tai myöhästynyt varastomääräilmoitus marras- tai joulukuulta katsotaan tukea laskettaessa nolلامääräksi.

13 §

Seuraamukset kotieläintuissa

Jos todetaan, että tilalla on tuen määräytymisajankohtana ilmoitettua vähemmän tukikelpoisia eläimiä, käytetään tuen perusteena olevana eläinmääränä seuraavalla tavalla laskettua eläinmäärää. Jos ilmoitetun ja todetun eläinmäärän erotus suhteessa todettuun eläinmäärään on:

1) enintään 5 prosenttia tai enintään kaksi eläintä, käytetään todettua eläinmäärää;

2) yli 5 prosenttia mutta enintään 20 prosenttia tai jos erotus on joko kolme tai neljä eläintä, käytetään eläinmäärää, joka saadaan vähentämällä todetusta eläinmäärästä ilmoitetun ja todetun eläinmäärän erotus;

3) yli 20 prosenttia mutta enintään 40 prosenttia, käytetään eläinmäärää, joka saadaan vähentämällä todetusta eläinmäärästä ilmoitetun ja todetun eläinmäärän erotus kaksinkertaisena; tai

4) yli 40 prosenttia, merkitään eläinmäärä nolllaksi.

14 §

Seuraamukset puutarhatalouden tuissa

Jos kasvihuonetuen valvonnassa tukikelpoisten kasvihuoneiden todettu kokonaispinta-ala on hakemuksessa ilmoitettua pinta-alaa:

1) vähintään 0,5 prosenttia, mutta enintään 5 prosenttia pienempi, kasvihuonetuki maksetaan valvonnassa todetun pinta-alan mukaan;

2) yli 5 prosenttia, mutta enintään 20 prosenttia hakemuksessa ilmoitettua pienempi, tukea alennetaan 20 prosenttia hyväksytystä alasta lasketusta tukimäärästä; tai

3) yli 20 prosenttia pienempi kuin hakemuksessa ilmoitettu, tukea ei makseta lainkaan.

Jos kasvihuonetukea on haettu väärälle jaksolle, jolloin tekniset edellytykset puuttuvat, tukea alennetaan 10 prosenttia hyväksytystä alasta lasketusta tukimäärästä. Jos viljelysuunnitelman tiedot eivät pidä paikkansa eikä suunnitelman oleellisista muutoksista ole ilmoitettu, tukea alennetaan 10 prosenttia.

Jos 9 §:n 4 momentissa tarkoitettua viljelytapaa ei ole noudatettu, tuotantoala hylätään ja tuki jätetään maksamatta ilman muita seuraamuksia. Jos paikkakunnan tavanomaiseen viljelytapaan liittyvistä puutteista tai laiminlyönneistä aiheutuvaksi määriteltyjen seuraamusten vuoksi hylättävä pinta-ala ylittää 50 prosenttia todetusta pinta-alasta kasvihuonetuotannon tukea ei makseta kyseiseltä vuodelta.

Jos puutarhatuotteiden varastointituen valvonnassa todettu varastossa olevien tuotteiden määrä on hakemuksessa ja varastomääräilmoituksissa ilmoitettua vähintään 10 prosenttia, mutta enintään 20 prosenttia pienempi ilman hyväksyttävää selvitystä, kuten kuittia tai kirjanpitoa, tukea alennetaan 20 prosenttia hyväksytystä varastomäärästä lasketusta tukimäärästä. Jos todettu tuotteiden varastomäärä on yli 20 prosenttia pienempi tai tuote on eri kuin mille tukea on haettu, tukea ei makseta lainkaan. Jos hakemuksessa tai varastomääräilmoituksissa ilmoitettu koneellisesti jäähdytetty varasto todetaan valvonnassa muuksi varastoksi, tukea alennetaan 10 prosenttia hyväksytystä tukimäärästä.

Jos hakija ei ole pitänyt 10 §:ssä tarkoitettua

tuen osalta varastokirjanpitoa tai ei kykene antamaan selvitystä varastossa tapahtuneista muutoksista, tukea ei makseta ennen kuin hakijalla on kirjallinen selvitys valvontajankohdan tuotemääristä sekä ajan tasalla oleva varastokirjanpito.

5 luku

Erinäiset säännökset

15 §

Menettelysäännökset

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia sekä teurastetuista hiehoista maksettavia tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoveranomaiselta, jonka alueella tilan talouskeskus sijaitsee, tai talouskeskuksen puuttuessa siitä kunnasta, jossa pääosa pelloista sijaitsee. Maidon tuotantotuki maksetaan tuotteen ostajan välityksellä tai sitä haetaan erillisen hakemuksen perusteella maa- ja metsätalousministeriöltä tai sen määräämältä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutusosastolta sekä Ahvenanmaan maakunnassa lääninhallitukselta.

Kasvihuonetuotannon tukea ja varastointitukea haetaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutusosastolta sekä Ahvenanmaan maakunnassa lääninhallitukselta.

Postitse toimitettu hakemus katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos se on leimattu postissa edellä mainitulle toimivaltaiselle vi-

ranomaiselle osoitettuna kyseisen tuen viimeisenä hakupäivänä tai aiemmin.

Tukihakemus voidaan peruuttaa ennen valvonnasta ilmoittamista tai ennen tuen maksatusta. Useamman hakukerran tuki voidaan peruuttaa hakukerroittain ennen hakukertaan liittyvän valvonnan tai ennen maksatuksen aloittamista.

Tukihaun päättymisen jälkeen tapahtuneissa 4 §:n 9 momentissa tarkoitetuissa tilan maatalousmaan tai yrityksen hallintaoikeuden siirroissa, joissa tilan maatalousmaa tai yritys siirtyy uudelle haltijalle, hakemus ja sen perusteella maksettava tuki voidaan asianomaisten näin sopiessa siirtää uudelle haltijalle.

Eläinyksikköä kohti maksettavista tuista sekä teurastetuista hiehoista maksettavista tuista voidaan erillisen hakemuksen perusteella maksaa ennakkoa. Tuen ennakkoa ei makseta, jos sen määrä tuen hakijaa kohti on alle 3 000 markkaa.

Tuen maksamisessa, takaisinperinnässä, muutoksenhaussa ja valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia.

16 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

ETELÄ-SUOMEN KANSALLISEN TUEN ALUEJAKO

Alue A

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karinainen, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski Tl, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loimaan kunta, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Alue B

Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Brändö, Eckerö, Eura, Eurajoki, Finström, Forssa, Föglö, Geta, Hamina, Hammarland, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtskari, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Jomala, Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä lukuun ottamatta alueeseen C1 kuuluvia osia, Kalvola, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Korpoo, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kullaa, Kumlinge, Kustavi, Kuusankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Kökar, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi Tl, Lavia, Lemi, Lemland, Lempäälä, Loppi, Lumparland, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Längelmäki, Maarianhamina, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nauvo, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhärinta, Pälkäne, Rauma, Renko, Riihimäki, Rymättylä, Sahalahti, Saltvik, Sammatti, Sottunga, Sund, Suodenniemi, Suomensjärvi, Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tammisaari, Tampere, Toijala, Tuulos, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Vahto, Valkeakoski, Valkeala, Vammala, Vampula, Vehkalahti, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Viiala, Viljakkala, Virolahti, Vårdö, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalin, Paraisten, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat.

Alueiden A ja B saaristoalueet*Ulkosaaristo*

Brändö, Föglö, Houtskari, Iniö, Korppoo, Kumlinge, Kökar, Nauvo, Sottunga, Velkua ja Vårdö.

Alla mainituista kunnista seuraavat alueet:

Dragsfjärd	Kagsjäla, Kasnäs ja Lövo sekä entinen Hiittisten kunta
Halikko	Luotsisaari, Vartsalansaari ja Angelansaari sekä Kemiönsaaresta Halikon kuntaan kuuluva osa
Hammarland	Appelö ja Torsholm

Inkoo	Lövö, Orslandet, Storramsjö ja Älgsjölandet
Kaarina	Jauhosaari
Kustavi	Lypyrhti ja Vartsala
Lemland	Askö, Björkö, Gloskär, Gåsö, Kuggholmen, Stackskär ja Stora Stegskär
Lemu	Matalluoto
Merimasku	Auva, Kaita ja Liettinen
Naantali	Lapilan saari
Parainen	Attu, Björkholm, Heisala, Jermo, Kuggö, Mielisholm, Sorpo ja Tammo
Pernaja	Byön, Killingö, Käldö, Sondarö ja Vätskär
Piikkiö	Jauhosaari
Porvoo	Pikku-Pellinki, Suur-Pellinki ja Sundö
Rymättylä	Aasla, Ampuminmaa, Häviluoto, Iso-Kuusinen, Iso-Maisaari, Kaarnitta, Koivusaari, Korvenmaa, Kramppi, Kruunumaa, Kuivanen, Pakinainen, Pyytti, Pähkinäistenmaa, Ruotsalainen, Sakoluoto, Samsaari, Taipalus, Tammiluoto, Tammisluoto, Vähä-Kaita ja Vähä-Maisaari
Sauvo	Österö
Särkisalo	Pettu ja Ulkoluoto
Taivassalo	Aasamaa, Kahiluoto ja Keräsaari
Tammisaari	Björkholm, Brändö, Danskog, Elgö, Halstö, Koö, Långö, Prästön, Skärlandet ja Ängholmat
Turku	Kulho
Uusikaupunki	Niittyluoto, Vasikkamaa ja Ytterin saaret

Sisäsaaristo

Alla mainituista kunnista seuraavat alueet:

Hartola	Kotisalo, Nautsalo sekä Urrionsaari
Hauho	Salpasalon saari
Joutseno	Mietin- ja Kilpiänsaari
Jämijärvi	Palo-, Maja- ja Lehtisaari sekä Uimaluodon saari
Jämsä	Taivas-, Kukkarö-, Kaijan- ja Karhunsalon saaret sekä Mustasaari
Kangasala	Ihonsaari, Vänninsalo
Kuhmoinen	Musta- ja Haukkasalon saaret
Kuusankoski	Salonsaari
Längelmäki	Rekisaari
Padasjoki	Hinttolan saari
Pälkäne	Haussalon saari
Sysmä	Salonsaari
Valkeala	Kinansaari

Manner-Ahvenanmaa

Eckerö, Finström, Geta, Jomala, Lumparland, Maarianhamina, Saltvik ja Sund sekä Hammarlandin ja Lemlandin kunnista ne osat kuntaa, jotka eivät kuulu ulkosaaristoalueeseen.

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

	ey
Emolehmät ja lypsylehmät	1
Sonnit ja hiehot, 2 v ja yli	1
Sonnit ja hiehot, 6 kk - alle 2 v	0,6
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Emakot	0,7
Kanat (mukaan lukien emokanat)	0,013
Broilerit	0,0053
Broileriemot	0,025
Ankka-, hanhi- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1
- suomenhevoset, 1 v ja yli	0,85
- 1-3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6

ELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN LIHASIKOJEN, KALKKUNOIDEN, HANHIEN JA ANKKOJEN SEKÄ TARHATTUJEN SORSIEN JA FASAANIEN OSALTA

13 teurastettua lihasikaa	1 ey
223 teurastettua kalkkunaa	1 ey
325 teurastettua hanhea	1 ey
585 teurastettua ankkaa	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua sorsaa	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua fasaania	1 ey

N:o 1255

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2001 maksettavasta pohjoisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä on ensiksi mainittu lainkohta laissa 1343/1996:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 6 §:ssä tarkoitettuna pohjoisena tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2001 viljelyalaaan perustuvaa tukea sekä kotieläintalouden ja puutarhatalouden kansallista tukea siten kuin tässä asetuksessa säädetään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) puolisoilla aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa yhteisessä taloudessa avioliittoa solmimatta jatkuvasti eläviä henkilöitä, jotka ovat aikaisemmin olleet keskenään avioliitossa tai joilla on tai on ollut yhteinen lapsi, joka on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 2001; puolisoina ei pidetä henkilöitä, jotka välien rikkoutumisen vuoksi ovat muuttaneet pysyvästi erilleen ennen 1 päivää tammikuuta 2001;

2) nuorella viljelijällä tuen hakijaa, joka tai jonka puoliso on alle 40-vuotias 31 päivänä joulukuuta 2000; sekä

3) tilapäisesti viljelemättömällä pellolla sellaista peltoa, joka on viljelykiertokesantona, kunnostuskesantona, lantapatterin tai muun vastaavan tilapäisen syyn perusteella viljelemättä; tilapäisesti viljelemättömäksi ei hyväksytä alueita, jotka eivät ole vielä olleet viljelykäytössä tai jotka on pysyvästi poistettu viljelystä.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa Suomessa vakinaisesti asuvalle tuen hakijalle, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmä. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että viljelijä tai hänen puolisonsa on 31 päivänä joulukuuta 2000 vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias. Tukea voidaan maksaa alle 18-vuotiaalle vain, jos hän on solminut avioliiton tai jos hän harjoittaa maatilataloutta yhteisomistajana tai yhdessä vanhempiensa tai heistä jomman kumman kanssa taikka jos tuen myöntämiseen on muita erityisiä syitä.

Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi maa- tai puutarhataloutta itse harjoittava viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Ikäedellytys ei koske julkisoikeudellista

yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, koulutilaa eikä vankilatilaa.

Nuorten viljelijöiden tukea voidaan maksaa luonnollisille henkilöille tai luonnollisten henkilöiden muodostamille ryhmille. Ryhmille tukea voidaan maksaa vain, jos kaikki viljelijät, yhtiömiehet, jäsenet tai osakkaat ovat luonnollisia henkilöitä ja täyttävät 2 §:n 2 kohdassa tarkoitetun ikää koskevan edellytyksen.

Maa- ja metsätalousministeriö voi, aikaisempi tuotanto huomioon ottaen, erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiseen myös sellaiselle hakijalle, joka ei täytä 3 momentissa mainittua edellytystä maa- tai puutarhatalouden itse harjoittamisesta.

4 §

Tuen maksamisen edellytyksiä

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen hakija noudattaa tässä asetuksessa mainittujen ehtojen lisäksi komission pitkäaikaisten kansallisten tukien järjestelmästä Suomen pohjoisten alueiden maataloudelle 4 päivänä toukokuuta 1995 (95/196/EY), 4 päivänä huhtikuuta 1997 (97/279/EY) ja 7 päivänä kesäkuuta 2000 (2000/405/EY) tekemien päätösten tukia koskevia määräyksiä.

Viljelyalaaan perustuvien tukien ja kotieläintalouden tukien, lukuun ottamatta 11 §:ssä mainittua tukea, maksamisen edellytyksenä on, että hakija hallitsee 1 päivänä kesäkuuta 2001 omistajana, maanvuokralaissa (258/1966) tarkoitettuna vuokramiehenä, muun hallintasopimuksen taikka testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla kasvukauden 2001 ajan vähintään kolme hehtaaria viljelykseen soveltuvaa peltoa.

Viljelykseen soveltuvaksi pelloksi luetaan maatalous- ja puutarhakasvien viljelyalan lisäksi Euroopan yhteisön kokonaan rahoittaman peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto, tilapäisesti viljelemättömänä ilmoitettu maatalousmaa sekä käytössä olevat luonnonniityt ja -laitumet.

Viljelykseen soveltuvaksi pelloksi ei lueta peltoa, joka on poissa viljelyksestä luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3

kohdassa tai maatalousyrittäjien lopettamiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä, sellaisena kuin se on voimassa maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta annetun lain (1326/1999) tullessa voimaan, tarkoitettujen sitoumusten nojalla.

Jos kysymys on usean viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, kotieläintalouden tukia voidaan maksaa, jos vähintään yksi viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää 2 momentissa säädetyn edellytyksen.

Puutarhakasvien hehtaaritukea ja puutarhatuotteiden varastointitukea voidaan maksaa, jos puutarhakasvien viljelyala vuonna 2001 on vähintään puoli hehtaaria.

Kasvihuonetuotannon tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen hakija 2 momentissa tarkoitetulla tavalla hallitsee 1 päivänä toukokuuta 2001 puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 2001 käytettävää kasvihuonetta. Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiselle myös sellaiselle tuen hakijalle, joka siirtää tuen edellytykset täyttävän kasvihuonetuotannon toiseen kasvihuoneeseen.

Viljelijän on kuuluttava Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen ylläpitämään kasvinsuojelu- tai kasvien laadunvalvontarekisteriin niiden kasvien osalta, joiden markkinointi siitä edellyttää.

Sukupolvenvaihdoksissa ja muissa koko tilan hallintaoikeuden siirroissa, joissa tilan maatalousmaa siirtyy uudelle haltijalle, hyväksytään 2 momentissa säädettyä myöhäisempikin ajankohta. Hallintaoikeuden on oltava siirrettynä kuitenkin viimeistään 31 päivänä elokuuta 2001. Yksittäisen peruslohkon hallinnansierroissa peruslohkon hallintaoikeuden on oltava siirrettynä viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2001.

5 §

Tukialueet

Tuet maksetaan alueittain eriytettyinä noudattaen liitteessä 1 olevaa tukialuejakoa.

2 luku

Viljelyalaan perustuva tuki

6 §

Yleiset säännökset

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että viljelyn tavoitteena on tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaan. Tavanomaiseen viljelytapaan kuuluu pellon muokkaaminen ja lannoittaminen tarkoituksenmukaisella tavalla ja kylvön tekeminen niin, että se mahdollistaa tasaisen itämisen. Viljelyssä on käytettävä alueelle soveltuvia kasvilajeja ja -lajikkeita sekä laadultaan ja määrältään riittävää siemen- tai taimimäärää. Lisäksi viljelijän on huolehdittava kasvinsuojelusta ja hukkakauran torjunnasta. Lohkon on oltava kasvukunnoltaan sellainen, että sillä on edellytykset tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato.

Viljelyalalta on korjattava sato. Vehnän, rukiin ja mallasohran tukien maksamisen edellytyksenä on jyväsadon korjaaminen. Nurmen riittävänä viljelynä ei voida pitää kasvuston maahan niittoa. Myöskään nurmen kompostointi ei täytä sadonkorjuuvaatimusta. Viljelyteknisille päistelohkoille, niillä kasveilla joiden viljelytapaan se kuuluu, nurmen tuki voidaan maksaa, vaikkei satoa korjata, jos kasvusto pidetään hoidettuna.

Satovahingon takia korjaamatta jäänyt sato ei ole este tukien maksamiselle, jos muista tavanomaiseen viljelytapaan kuuluvista toimenpiteistä on huolehdittu asianmukaisesti. Satovahingosta on kuitenkin tehtävä kirjallinen ilmoitus välittömästi vahingon ilmentymistä sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jolle tukihakemus on jätetty. Ilmoituksessa on yksilöitävä satovahingon syy. Talvehtimisvaurioista kärsineiden kasvulohkojen osalta tuki voidaan maksaa, jos pääosalla lohkon pinta-alasta on sellainen kasvusto, jolla on mahdollista tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato.

Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

7 §

Viljelyalaan perustuvien tukien ympäristöehdot

Pohjoisten viljelyalaan perustuvien tukien maksamisen edellytyksenä on, että hakija noudattaa Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien peltoalaan ja eläimiin perustuvien suorien tukien horisontaaliedoista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (154/2000) 4—9 §:ssä tarkoitettuja kasvinviljelyä ja kesantoa koskevia ympäristöehtoja, lukuun ottamatta vesistöön tai valtaojaan rajoittuvia nurmilohkoja, joilla päätöksen 6 §:n 1 momentissa säädetyltä pientareelta ei vaadita muokkaamattomuutta.

8 §

Pohjoinen hehtaarituki

Pohjoista hehtaaritukea maksetaan vuoden 2001 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellosto enintään seuraavasti:

Tukialueet C1, C2 sekä C2 pohjoinen ja saaristo	mk/ha
vehnä	550
ruis	800
sokerijuurikas	1 200
tärkkelysperuna	1 000
omena	920

Tukialueet C1—C4

avomaanvihannekset, tilli ja persilja... 2 350

Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamaan peltokasvien tukeen oikeuttaville kasveille, lukuun ottamatta vehnää, ruista, mallasohraa, rehuviljaa, säilörehunurmea ja kesantoa, tukea maksetaan enintään seuraavasti:

Tukialue	mk/ha
C1	800
C2	350

Pohjoista hehtaaritukea ei makseta, jos tuen yhteismäärä hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

9 §

Yleinen hehtaarituki

Yleistä hehtaaritukea maksetaan vuoden 2001 kasvukauden ajan viljelyksessä olevasta peltoalasta enintään seuraavasti:

Tukialue	mk/ha
C2, C2 pohjoinen ja saaristo	200
C3	300
C4	600

Yleistä hehtaaritukea ei makseta, jos tuen määrä hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

10 §

Nuorten viljelijöiden tuki

Nuorille viljelijöille maksetaan vuoden 2001 kasvukauden ajan viljelyksessä olevasta peltoalasta tukea tukialueilla C1—C4 enintään 160 markkaa hehtaarilta.

Nuorten viljelijöiden tukea ei makseta, jos tuen määrä hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

Jos sukupolvenvaihdos tapahtuu hakuajan jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä elokuuta 2001, voidaan nuorten viljelijöiden tuki maksaa uudelle haltijalle sillä edellytyksellä, että entinen haltija on jättänyt hyväksytyn tukihakemuksen.

3 luku

Kotieläintalouden tuki

11 §

Maidon tuotantotuki

Tuotantotuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen hakijalla on hallinnassaan tilakohtainen maidon viitemäärä. Kuluttajille suoraan myydystä maidosta tukea voidaan maksaa enintään tuen hakijalle vahvistettua

suoramyyntiviitemäärää vastaavalle määrälle.

Maidon tuotantotukea maksetaan tuen hakijalta vuonna 2001 markkinointiin ostetusta tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta enintään seuraavasti:

Tukialue	mk/kg
C1	0,51
C2	0,54
C2 pohjoinen ja saaristo	0,62
C3—P1	0,79
C3—P2	0,89
C3—P3, P4	1,04
C4—P4	1,31
C4—P5	1,84

Vuonna 2001 tuotantotukea voidaan maksaa koko markkinointiin ostetusta maitomäärästä. Tukea ei kuitenkaan makseta sille tuotantomäärälle, jolta peritään maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 tarkoitettua lisämaksua rasvakorjattujen litrojen perusteella tehtävän tilakohtaisten viitemäärien alitusten ja ylitysten tasauksen jälkeen.

12 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia maksetaan tuen hakijan hallinnassa tuen määräytymisajankohtana olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Tuen määräytymisajankohdalla tarkoitetaan laskentapäivää tai muuta tuen määräytymisajanjaksoa. Eläimistä on pidettävä kirjanpitoa.

Eläinmäärä muunnetaan eläinyksikoiksi käyttäen liitteen 2 mukaisia kertoimia.

Jos eläinten lukumäärä tuen määräytymisajankohtana on tilapäisesti vähintään kolmasosan alempi kuin vakiintunut eläinmäärä tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan hakijasta riippumattoman syyn takia, voidaan tukea laskettaessa käyttää tuen määräytymisajankohtana vakiintunutta eläinmäärää sillä edellytyksellä, että tuotanto on jatkuvaa.

Tukea maksetaan enintään seuraavasti markkoina eläinyksikköä kohti:

Tukialueet	C1	C2	C2 pohjoinen ja saaristo	C3 P1, P2	C3 P3, P4	C4 P4	C4 P5
emolehmät	1 600	1 600	2 050	2 500	2 500	3 600	3 600
sonnit	2 450	2 500	2 950	3 400	3 400	4 500	4 500
uuhet	2 450	2 500	2 950	4 900	5 500	6 600	8 200
kutut	2 310	2 360	2 460	3 060	3 260	3 600	4 100
siat	1 900	1 900	2 380	2 380	2 380	2 380	2 380
kanat	1 705	1 720	2 230	2 630	2 630	2 630	2 630
muu siipikarja	1 610	1 640	2 180	2 180	2 180	2 180	2 180
hevoset	1 600	1 600	1 600	1 600	1 600	1 600	1 600

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että kotieläintaloutta harjoitetaan kullekin tuen perusteena olevalle eläinlajille tavanomaisen tuotantotavan mukaisesti.

Emolehmistä ja uuhista tukea maksetaan enintään hakijalle vahvistettua kiintiötä vastaavasta määrästä. Hevosten osalta tukea voidaan maksaa enintään 5 eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 2000. Hevosten tulee olla rekisteröityinä Suomen Hippos ry:n ylläpitämään rekisteriin viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2001. Kutuista maksetaan tukea, jos kutuilla on maidontuotantoa. Vuonna 2001 on kutun maidontuotannon oltava täyden tuen saamiseksi tammi-huhtikuussa vähintään 80 litraa kuttua kohti. Vuoden 2000 tukihaun jälkeen kutun pidon aloittaneilla tuottajilla on kutun maidontuotannon oltava täyden tuen saamiseksi touko-elokuussa 2001 vähintään 80 litraa kuttua kohti. Kutuista ja hevosista tukea ei makseta, jos niistä kertyy vähemmän kuin yksi eläinyksikkö eläinlajia kohden.

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia voidaan maksaa tukialueilla C2 pohjoinen ja saaristo enintään 300 eläinyksiköstä, tukialueella C3 enintään 200 eläinyksiköstä ja tukialueella C4 enintään 100 eläinyksiköstä hakijaa kohti. Kanojen tukea voidaan tukialueilla C1, C2, C2 pohjoinen ja saaristo maksaa enintään 260 eläinyksiköstä hakijaa kohden.

Kanojen määrän perusteella pohjoista tukea ja Etelä-Suomen kansallista tukea voidaan maksaa yhteensä enintään 80 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, tukea alennetaan.

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisistä syistä myöntää luvan kotieläintuen maksamiselle, vaikka hakija ei täytä 4 §:n 2 momentissa säädettyjä edellytyksiä. Erityisinä syinä voidaan ottaa huomioon muun muassa se, ettei peltoa ole saatavissa kohtuullisella etäisyydellä. Poikkeuslupaa ei voida myöntää sonni- ja emolehmätukien rehualavaatimuksesta.

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia ei makseta, jos tuen yhteismäärä hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

13 §

Teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavat tuet

Hyväksytyissä teurastamoissa tai teurastuspaikoissa teurastetuista nautoista maksetaan tukea enintään seuraavasti:

Hiehot	mk/teurastettu eläin
C1.....	1 250
C2.....	1 250
C2 pohjoinen ja saaristo.....	1 540
C3.....	1 790
C4.....	2 300
Sonnit	mk/teurastettu eläin
C3—P1, P2.....	780
C3—P3, P4.....	1 080
C4—P4.....	1 080
C4—P5.....	1 980

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että hiehon teuraspaino on vähintään 160 kiloa sekä sonnin teuraspaino on vähintään 220 kiloa. Tuki maksetaan hakijalle, jonka hallinnassa eläin on ollut vähintään kaksi kuukautta eläimen viimeisen kolmen elinkuukauden aikana ennen sen teurastusta.

4 luku

Puutarhatalouden tuki

14 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuottajalle maksettavan tuen suuruus määräytyy kasvihuoneen teknisen tason, viljelykäytössä olevan kasvihuonepintalan ja pinta-alayksikköä kohti maksettavan tuen suuruuden perusteella.

Kasvihuonetuotannon tuen maksaminen edellyttää, että kasvihuoneet ovat lämmitettyjä ja että niiden ala on vähintään 300 neliömetriä. Kasvihuoneiden, joille tukea maksetaan, on täytettävä viljelykauden mukaiset tukiedellytykset.

Viljelijän on laadittava viljelysuunnitelma, josta käy ilmi kasvihuonekohtaisesti viljelykauden aikana viljeltävät kasvit. Viljelysuunnitelman muutoksista on ilmoitettava tuen myöntävälle viranomaiselle.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota on viljelty paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Tavanomaisen viljelytavan tarkoituksena on tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato, joka on korjattava. Tavanomaiseen viljelytapaan kuuluu kasvihuoneviljelyyn soveltuvien kasvilajien ja -lajikkeiden käyttö, laadultaan ja määrältään riittävän taimimäärän käyttö istutuksessa sekä kasvien hoitotoimenpiteistä ja viljelyolosuhteista huolehtiminen.

Tukea maksetaan tomaatin, kurkun, salaatin, tillin, persiljan, paprikan, leikkokukkien, leikkovihreän, ryhmäkasvien ja sisätiloihin tarkoitettujen ruukuissa viljeltävien koristekasvien tuotantoalan sekä avomaankurkun ja kiinankaalin tuotantoalan perusteella enintään seuraavasti:

Kasvihuoneet tukialueilla C1—C4 mk/m²

— viljelykausi vähintään 2 kk, mutta enintään 7 kk.....	34
— viljelykausi yli 7 kk	68

Avomaankurkun, kiinankaalin ja rapealehtisen keräsalaatin tuotantoalalta tuki maksetaan vain enintään 7 kuukauden viljelykauden tukena.

Tukea ei makseta ulos istutettaviksi tarkoitetuille koristepuiden ja -pensaiden, hedelmä- ja marjakasvien taimille eikä perennoille tai muulle taimituotannolle.

Pohjoista tukea ja Etelä-Suomen kansallista tukea kasvihuonetuotannolle voidaan maksaa yhteensä enintään 251 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, tukea alennetaan.

Jos 5 momentissa tarkoitettu viljelykausi ei täyty kasvitaudin, tulipalon tai muun vastaavan tuottajasta riippumattoman syyn takia, voi tuen myöntävä viranomainen päättää, että tuki maksetaan hakemuksen mukaisena.

Tukea ei makseta, jos sen määrä hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

15 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Tuki määräytyy loka-, marras- ja joulukuussa 2001 ilmoituspäivinä varastossa olevien tuotteiden varastotilavuuksien keskiarvon perusteella. Tukea maksetaan tukialueella C sijaitsevan pellon tuottamasta sadosta enintään seuraavasti:

Tuoretuotanto

Jäävuorisalaatti, kiinankaali, kukkakaali, kyssäkaali, lanttu, mukulaselleri, palsternakka, parsakaali, persilja, porkkana, punajuuri, punakaali, purjo, sipuli ja valkokaali

	mk/m ³
koneellisesti jäähdytetyt varastot	90
muut varastot.....	60

Teollisuuden sopimustuotanto

Kukkakaali, lanttu, mukulaselleri, porkka-

na, punajuuri, punakaali, sipuli ja valkokaali

	mk/m ³
koneellisesti jäähdytetyt varastot	75
muut varastot	50

Tuen maksaminen edellyttää, että tuen hakija hallitsee 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, varastointiin käytettävää varastotilaa, on itse tuottanut varastoidut tuotteet ja että tuotteet säilytetään normaali-varastoinnin mukaisesti.

Hakijan on pidettävä varastointikaudella 15 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ajantasalla olevaa varastokirjanpitoa varastoissaan olevista tuotteista kuutiometrin tarkkuudella.

Varastointitukea ei makseta, jos tuen yhteismäärä hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

16 §

Metsämarjojen ja -sienten varastointituki

Tukea maksetaan liitteessä 1 määritellyllä pohjoisen tuen alueella poimittujen ja varastoitujen metsämarjojen ja -sienten pitkäaikaisesta varastoinnista aiheutuneiden kustannusten osittaiseen korvaamiseen. Tukea maksetaan varastoitujen metsämarjojen tai -sienten omistajille enintään seuraavasti:

Varastoitu tuote	mk/kg
lakka	2,00
muut luonnonmarjat	0,60
metsäsienet	2,50

Tuen kokonaismäärä on vuonna 2001 enintään 2 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, tukea alennetaan.

Varastointitukea voidaan maksaa 3 ja 4 §:ssä säädetystä poiketen sellaiselle metsämarjojen tai -sienten omistajalle, joka toimii marja- tai sienikaupan tai näiden jalostuksen alalla.

Varastointituen suuruus lasketaan 30 päivänä kesäkuuta 2001 varastossa olevien metsämarjojen ja -sienten varastoitujen määrien

perusteella. Tuen hakijan on osoitettava kuittien ja kirjanpidon avulla ilmoittamiensa tuotteiden ostomäärät oikeiksi. Lisäksi hakijan on pystyttävä osoittamaan metsämarjojen ja -sienten alkuperä.

Työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastot valvovat varastointituen hakijan hakemuslomakkeessa antamien tietojen oikeellisuutta tuensaajan kirjanpitoa ja varastoa tarkastamalla.

Varastointitukea ei makseta, jos tuen yhteismäärä hakijaa kohti on alle 500 markkaa

5 luku

Tuen alentaminen ja epääminen

17 §

Yleiset alentamisperusteet

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain (1336/1992) 7 §:n 4 momentissa ja tämän asetuksen 18—22 §:ssä säädettyllä tavalla, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tietoja tai ei ole noudattanut tuen saamiselle asetettuja ehtoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta esimerkiksi jakamalla keinotekoisesti tuotantoa erillisten tuen hakijoiden nimiin ilmeisenä tarkoituksena kiertää tukiehtoja;

3) hakija ei ole täyttänyt 6 ja 7 §:ssä säädettyjä ehtoja;

4) hakija ei ole pitänyt 12 ja 13 §:ssä tarkoitettujen tukien osalta asianmukaista eläin-kirjanpitoa eikä eläinten määrissä tapahtuneista muutoksista ole muutoinkaan saatavissa luotettavaa selvitystä;

5) hakija on tuomittu rikoslain (39/1889) 17 luvun 14 tai 15 §:n mukaisista rikoksista tai hakija on tuomittu eläinsuojelulain (594/1998) 54 §:n mukaisesta rikkomuksesta sekä samalla määrätty rikoslain 17 luvun 23 §:n mukaiseen eläintenpitokieltoon; tai

6) hakija on käyttänyt naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 23 artiklassa tarkoitettuja aineita kyseisessä asetuksessa kielletyllä tavalla.

Prosentuaalista valvontaseuraamusta määrättäessä käytettävä prosenttimäärä saadaan hakijan ilmoittaman ja valvonnassa todetun pinta-alan tai eläinmäärän erotuksena suhteessa hyväksyttyyn pinta-alaan tai eläinmäärään. Jos pinta-alana, eläinmäärinä tai prosentteina määritetty erotus johtaa erilaiseen lopputulokseen, käytetään valvonnassa tuen hakijan kannalta edullisempaa tulosta.

18 §

Myöhästymisseuraamukset

Kansallisten viljelyalaan perustuvien ja puutarhatalouden tukien hakemuksen myöhästymisen alentaa tukea yhdellä prosentilla myöhästynyttä työpäivää kohti. Jos hakemus kokonaan tai osittain myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, arki- ja pyhäpäivät mukaan lukien, tukea ei makseta.

Kansallisissa kotieläintuissa tukihakemuksen myöhästymisen alentaa hakemuksen tukikelpoisten eläinten lukumäärää yhdellä prosentilla myöhästynyttä työpäivää kohti. Jos hakemus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, arki- ja pyhäpäivät mukaan lukien, kyseisessä hakemuksessa ilmoitettujen tukikelpoisten eläinten lukumäärä alennetaan nolaksi. Myöhästynyttä tuen ennakon hakemusta ei käsitellä.

Jos tukea haetaan useammalla kuin yhdellä lomakkeella hakukertaa kohden, tukeen kohdistuvat myöhästymisseuraamukset määräytyvät sen lomakkeen mukaan, joka on eniten myöhässä.

Ylivoimaisen esteen johdosta myöhästyneen hakemuksen perusteella tuki maksetaan normaalisti. Ylivoimaisiksi esteiksi hyväksytään kansallisissa tuissa tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 11 artiklassa mainitut syyt. Näiden lisäksi oikeuskäytännössä yleisesti hyväksytyt syyt voidaan hyväksyä ylivoimaiseksi esteeksi.

Hakemuksen liitteen tai muiden tukihakemukseen liittyvien lomakkeiden kuin hakemuslomakkeen myöhästymisen ei alenna maksettavaa tukea. Näiden lomakkeiden toimittaminen on tuen maksamisen edellytys. Puutarhatuotteiden varastointituessa ilmoittamatta jätetty tai myöhästynyt varastomääräilmoitus marras- tai joulukuulta katsotaan tukea laskettaessa nolamääräksi.

19 §

Viljelyalaan perustuvien tukien pinta-alavirheistä aiheutuvat seuraamukset

Kasvilajin vaihtuminen ei vaikuta lohkon hyväksyttävyyteen, jos todettu kasvi on kyseiseen tukeen oikeutettu. Tuki maksetaan todetun kasvin mukaisena. Jos todettu kasvi ei ole oikeutettu kyseiseen tukeen, kasvulohko on hylättävä.

Tahallisisissa väärinkäytötapauksissa, joissa hakija on ilmoittanut huomattavan pinta-alan korkean tukitason kasveja ja valvonnassa todetaan samaan tukeen oikeuttavia, mutta selvästi matalamman tukitason kasveja, voidaan kyseistä tukea alentaa vähintään 10 prosenttia, mutta enintään 50 prosenttia.

Jos ilmoitetun ja todetun tätä pienemmän pinta-alan erotuksen suhde todettuun pinta-alaan on:

1) enintään 3 prosenttia, mutta kuitenkin enintään 2 hehtaaria, tuki maksetaan valvonnassa hyväksytyn pinta-alan perusteella;

2) yli 3 prosenttia tai yli 2 hehtaaria ja enintään 20 prosenttia, hyväksytystä pinta-alasta vähennetään todetun ylityksen verran;

3) yli 20 prosenttia, mutta alle 50 prosenttia, hyväksytystä pinta-alasta vähennetään todettu ylitys kaksinkertaisena; tai

4) 50 prosenttia tai yli, tukea ei makseta lainkaan.

20 §

Viljelyalaan perustuvien tukien viljelytapaan ja ympäristöehtoihin liittyvät seuraamukset

Jos kasvulohkon viljelytapa ei täytä paikakunnan tavanomaisen viljelytavan vaatimuksia, kyseinen lohko hylätään ilman kyseisen lohkon pinta-alan muihin lohkoihin

vaikuttavia seuraamuksia. Kyseiselle lohkolle ei makseta tukia.

Jos paikkakunnan tavanomaiseen viljelytapaan liittyvistä puutteista tai laiminlyönneistä aiheutuvaksi määriteltyjen seuraamusten vuoksi hylättävien lohkojen pinta-ala ylittää 50 prosenttia todetusta pinta-alasta, viljelyalaan perustuvia tukia ei makseta kyseiseltä vuodelta.

Jos kasvulohkolla ei ole noudatettu 7 §:ssä mainittuja viljelyalaan perustuvien tukien ympäristöehtoja, alennetaan lohkolle maksettavia tukia 20 prosentilla.

21 §

Seuraamukset kotieläintuissa

Jos todetaan, että tilalla on tuen määräytymisajankohtana ilmoitettua vähemmän tukikelpoisia eläimiä, käytetään tuen perusteena olevana eläinmääränä seuraavalla tavalla laskettua eläinmäärää.

Jos ilmoitetun ja todetun eläinmäärän erotus suhteessa todettuun eläinmäärään on:

1) enintään 5 prosenttia tai enintään kaksi eläintä, käytetään todettua eläinmäärää;

2) yli 5 prosenttia, mutta enintään 20 prosenttia tai jos erotus on joko kolme tai neljä eläintä, käytetään eläinmäärää, joka saadaan vähentämällä todetusta eläinmäärästä ilmoitetun ja todetun eläinmäärän erotus;

3) yli 20 prosenttia, mutta enintään 40 prosenttia, käytetään eläinmäärää, joka saadaan vähentämällä todetusta eläinmäärästä ilmoitetun ja todetun eläinmäärän erotus kaksinkertaisena; tai

4) yli 40 prosenttia, merkitään eläinmäärä nolllaksi.

22 §

Seuraamukset puutarhatalouden tuissa

Jos kasvihuonetuen valvonnassa tukikelpoisten kasvihuoneiden todettu kokonaispinta-ala on hakemuksessa ilmoitettua pinta-alaa:

1) vähintään 0,5 prosenttia, mutta enintään 5 prosenttia pienempi, kasvihuonetuki mak-

setaan valvonnassa todetun pinta-alan mukaan;

2) yli 5 prosenttia, mutta enintään 20 prosenttia hakemuksessa ilmoitettua pienempi, tukea alennetaan 20 prosenttia hyväksytystä alasta lasketusta tukimäärästä; tai

3) yli 20 prosenttia pienempi kuin hakemuksessa ilmoitettu, tukea ei makseta lainkaan.

Jos kasvihuonetukea on haettu väärälle jaksolle, jolloin tekniset edellytykset puuttuvat, tukea alennetaan 10 prosenttia hyväksytystä alasta lasketusta tukimäärästä. Jos viljelysuunnitelman tiedot eivät pidä paikkansa eikä suunnitelman oleellisista muutoksista ole ilmoitettu, tukea alennetaan 10 prosenttia.

Jos 14 §:n 4 momentissa tarkoitettua viljelytapaa ei ole noudatettu, tuotantoala hylätään ja tuki jätetään maksamatta ilman muita seuraamuksia. Jos paikkakunnan tavanomaiseen viljelytapaan liittyvistä puutteista tai laiminlyönneistä aiheutuvaksi määriteltyjen seuraamusten vuoksi hylättävä pinta-ala ylittää 50 prosenttia todetusta pinta-alasta, kasvihuonetuotannon tukea ei makseta kyseiseltä vuodelta.

Jos puutarhatuotteiden varastointituen valvonnassa todettu varastossa olevien tuotteiden määrä on hakemuksessa ja varastomääräilmoituksissa ilmoitettua vähintään 10 prosenttia, mutta enintään 20 prosenttia pienempi ilman hyväksyttävää selvitystä, kuten kuittia tai kirjanpitoa, tukea alennetaan 20 prosenttia hyväksytystä varastomäärästä lasketusta tukimäärästä. Jos todettu tuotteiden varastomäärä on yli 20 prosenttia pienempi tai tuote on eri kuin mille tukea on haettu, tukea ei makseta lainkaan. Jos hakemuksessa tai varastomääräilmoituksissa ilmoitettu koneellisesti jäähdytetty varasto todetaan valvonnassa muuksi varastoksi, tukea alennetaan 10 prosenttia hyväksytystä tukimäärästä.

Jos hakija ei ole pitänyt 15 §:ssä tarkoitettua tuen osalta varastokirjanpitoa tai ei kykene antamaan selvitystä varastossa tapahtuneista muutoksista, tukea ei makseta ennen kuin hakijalla on kirjallinen selvitys valvonta-ajankohdan tuotemääristä sekä ajantasalla oleva varastokirjanpito.

Jos hakijalta puuttuvat 16 §:n 4 momentin mukaiset selvitykset, tukea ei makseta.

6 luku

Erinäiset säännökset

23 §

Menettelysäännökset

Viljelyalaan perustuvia tukia, eläinyksikköä kohti maksettavia tukia sekä teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavia tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella tilan talouskeskus sijaitsee, tai talouskeskukseen puuttuessa siitä kunnasta, jossa pääosa pelloista sijaitsee. Maidon tuotantotuki maksetaan tuotteen ostajan välityksellä tai sitä haetaan erillisen hakemuksen perusteella maa- ja metsätalousministeriöltä tai sen määräämältä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolta.

Kasvihuonetuotannon tukea ja varastointitukia haetaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolta.

Postitse toimitettu hakemus katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos se on leimattu postissa edellä mainitulle toimivaltaiselle viranomaiselle osoitettuna kyseisen tuen viimeisenä hakupäivänä tai aiemmin.

Tukihakemus voidaan peruuttaa ennen valvonnasta ilmoittamista tai ennen tuen maksa-

tusta. Useamman hakukerran tuki voidaan peruuttaa hakukerroittain ennen hakukertaan liittyvän valvonnan tai maksatuksen aloittamista.

Tukihaun päättymisen jälkeen tapahtuneissa 4 §:n 9 momentissa tarkoitetuissa tilan maatalousmaan tai yrityksen hallintaoikeuden siirroissa, joissa tilan maatalousmaa tai yritys siirtyy uudelle haltijalle, hakemus ja sen perusteella maksettava tuki voidaan asianomaisten näin sopiessa siirtää uudelle haltijalle.

Eläinyksikköä kohti maksettavista tuista sekä teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavista tuista voidaan erillisen hakemuksen perusteella maksaa ennakkoa. Tuen ennakkoa ei makseta, jos sen määrä hakijaa kohti on alle 3 000 markkaa.

Tuen maksamisessa, takaisinperinnässä, muutoksenhaussa ja valvonnassa noudatetaan soveltuvien osin maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia.

24 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja *Esa Hiiva*

POHJOISEN TUEN ALUEJAKO**Alue C1**

Alahärmä, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsän kunnasta entisen Kuoreveden kunnan alue, Jämsänkoski, Jäppilä, Kangaslampi, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkeli, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Saari, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uukuniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vehmersalmi, Vilppula, Virtasalmi, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kortesejärvi, Kruunupyö, Kuru, Kyyjärvi, Kälviä, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsiä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pattijoki, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkila, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki, Raahe, Rantsila, Rautalampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiainen, Suolahti, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Värsilä, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 Pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Kiihtelysvaara, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Tuupovaara, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä Maksamaan kunnasta manteeen ulkopuoliset alueet ja Mustasaaren kunnasta Björköby ja Replot.

Alue C3**P1**

Haukipudas, Kiiminki, Oulu, Utajärvi ja Ylikiminki sekä Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat Ylikimingin kunnan sisäpuolella.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4*P4*

Kolari, Pelkosenniemi, Salla ja Savukoski sekä Kittilä ja Sodankylä lukuun ottamatta P5:een kuuluvia osia.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki sekä Kittilän ja Sodankylän kunnista vastaavat alueet, jotka on hyväksytty P5 alueeseen kuuluviksi Kittilän osalta maa- ja metsätalousministeriön 10 päivänä heinäkuuta 1996 antamassa päätöksessä nro 3733/514/96 ja Sodankylän osalta maa ja metsätalousministeriön 9 päivänä elokuuta 1995 antamassa päätöksessä nro 3039/514/95.

Alueiden C1 ja C2 saaristoalueet*Alue C1*

Alla mainituista kunnista seuraavat alueet:

Enonkoski	Ihamaniemi
Hankasalmi	Paanalan ja Tuomarin saaret
Heinävesi	Hentulan- ja Viitasaari sekä Luutsalon saari
Joroinen	Kostosaari
Kangaslampi	Ruotimo
Kerimäki	Kokkosaari, Välisaari, Hevos- ja Vehkasalon saaret
Kesälahti	Suitsansaari ja Suursaari
Korpilahti	Jänissaari, Kilvensalo ja Rutaniemi
Kuopio	Kortelan saari, Papin-, Säyneen-, Viita- ja Vaajasalon saaret
Leppävirta	Hietasaari, Tervassalon saari, Timonsalo ja Vilponsaari
Liperi	Karjalan-, Karhun-, Kuus-, Lapin-, Matin-, Pesolan-, Rauan- ja Suursaari
Maalahti	entisen Bergön kunnan alue
Mikkeli	Paajalansaari ja Papinsaari
Punkaharju	Pöllänsaari
Puumala	Heinäsesaari, Kurjensalo, Konninsalo, Lieviskä, Liimattala, Lintusalo, Niinisaari, Partalansaari, Rokansaari ja Viitasaari
Rantasalmi	Hevossalo, Kuokansaari ja Pikontaipaleen tila
Ristiina	Harapansalo, Kaijatsaari ja Kaita
Ruovesi	Jaakonsaari
Savonlinna	Ahvion-, Kesamon-, Kokon-, Kongon-, Laukan-, Liiston-, Muhan-, Pesolan-, Pietolan-, Rito- ja Tuohisaari, Kiviapaja sekä Mikkolanniemi
Sulkava	Vekaransalmen takainen alue
Suomenniemi	Salosaari
Suonenjoki	Ärjänsaari
Taipalsaari	Kyläniemi, Iso- ja Pieni Jänkäsalo
Teuva	Honka- ja Pulkkilansaari
Vilppula	Teerisaari

Alue C2

Alla mainituista kunnista seuraavat alueet:

Hirvensalmi	Mielevän, Puukon- ja Pääskynsaari, Saari-Kuitusen ja Säkkisalonsaaret
Iisalmi	Halosenniemi ja Koivusaari
Joutsa	Jout-, Konna-, Lampo- ja Pantilansaari
Juankoski	Kallinsaari
Kangasniemi	Iso Mökärän ja Rämiaisen saaret
Kannonkoski	Selkäsaari
Karttula	Peltosaari
Keuruu	Hulpio-, Korpisen- ja Palosaari

Kiuruvesi	Lapin- ja Tuusansaari
Kivijärvi	Vietsaari
Kontiolahti	Teerisaari
Lapinlahti	Musta- ja Viitasaari
Luhanka	Onkisalo
Nilsia	Hietasalon, Keinolan, Kerssin ja Pieni-Vinkin saaret sekä Vinkinsaari
Pertunmaa	Pujon saari
Pielavesi	Kaitamo ja Peltosaari
Polvijärvi	Ruopansaari
Rautalampi	Hämeen- ja Joutsenniemi sekä Vilosensaari
Saarijärvi	Elosaari ja Iisalonsaari
Tervo	Pulkkilansaari
Vesanto	Pängätsalon saari
Vieremä	Vitikkasaari
Virrat	Haapo-, Oikon- ja Sinisaari
Äänekoski	Kytän- ja Hautsalon saaret

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

Emolehmät	ey
Sonnit, 2 v ja yli	1
Sonnit, 6 kk - alle 2 v	1
Uuhet.....	0,6
Kutut.....	0,15
Emakot, karjut.....	0,48
Kanat (mukaan lukien emokanat)	0,7
Broilerit	0,013
Broileriemot	0,0053
Hanhi-, anka- ja kalkkunaemot	0,025
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,026
Hevoset	0,013
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1
- suomenhevoset, 1 v ja yli.....	0,85
- 1-3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6

**ELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN LIHASIKOJEN JA NUORTEN
SIITOKSEEN TARKOITETTUIJEN EMAKOIDEN TAI KARJUIJEN SEKÄ
KALKKUNOIDEN, HANHIEN, ANKKOJEN SEKÄ TARHATTUIJEN SORSIEN JA
FASAANIEN OSALTA**

13 teurastettua lihasikaa	1 ey
13 siitokseen myytyä nuorta emakkoa tai karjua	1 ey
223 teurastettua kalkkunaa	1 ey
325 teurastettua hanhea	1 ey
585 teurastettua ankkaa	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua sorsaa	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua fasaania	1 ey

N:o 1256

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2001 maksettavasta kasvinviljelyn kansallisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä on ensiksi mainittu lainkohta laissa 1343/1996:

1 luku**Yleiset määräykset****1 §***Sovelletamisala*

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuna kansallisena erityistukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2001 pinta-alaperusteista kasvinviljelyn kansallista tukea siten kuin tässä asetuksessa säädetään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

Tämän asetuksen 4 luvun ympäristöehtojen valvontaseuraamussäännöksiä ei sovelleta Ahvenanmaan maakunnassa.

2 §*Määritelmät*

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) puolisoilla aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa yhteisessä taloudessa avioliittoa solmimatta jatkuvasti eläviä henkilöitä, jotka ovat aikaisemmin olleet keskenään avioliitossa tai joilla on tai on ollut yhteinen lapsi, joka on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 2001; puolisoina ei pidetä henkilöitä, jotka välien rikkoutumisen vuoksi ovat muuttaneet pysyvästi erilleen ennen 1 päivää tammikuuta 2001; sekä

2) tilapäisesti viljelemättömällä pellolla sellaista peltoa, joka on viljelykiertokesantona, kunnostuskesantona, lantapatterin tai muun vastaavan tilapäisen syyn perusteella viljelemättä; tilapäisesti viljelemättömäksi ei hyväksytä alueita, jotka eivät ole vielä olleet viljelykäytössä tai jotka on pysyvästi poistettu viljelystä.

3 §*Tuen saajat*

Tukea voidaan maksaa Suomessa vakinaisesti asuvalle tuen hakijalle, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmä. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että viljelijä tai hänen puolisonsa on 31 päivänä joulukuuta 2000 vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias. Tukea voidaan maksaa alle 18-vuotiaalle vain, jos hän on solminut avioliiton tai jos hän harjoittaa maatilataloutta yhteisömuodossa tai yhdessä vanhempiensa tai heistä jomman kumman kanssa taikka jos tuen myöntämiseen on muita erityisiä syitä.

Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi maa- tai puutarhataloutta itse harjoittava viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Ikäedellytys ei koske julkisoikeudellista

yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, koulutilaa eikä vankilatilaa.

Maa- ja metsätalousministeriö voi, aikaisempi tuotanto huomioon ottaen, erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiseen myös sellaiselle hakijalle, joka ei täytä 3 momentissa mainittua edellytystä maa- tai puutarhatalouden itse harjoittamisesta.

4 §

Tuen maksamisen edellytyksiä

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen hakija hallitsee 1 päivänä kesäkuuta 2001 omistajana, maanvuokralaissa (258/1966) tarkoitettuna vuokramiehenä, muun hallintasopimuksen taikka testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla kasvukauden 2001 ajan vähintään kolme hehtaaria viljelykseen soveltuvaa peltoa.

Viljelykseen soveltuvaksi pelloksi luetaan maatalous- ja puutarhakasvien viljelyalan lisäksi myös Euroopan yhteisön kokonaan rahoittaman peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto, tilapäisesti viljelemättömänä ilmoitettu maatalousmaa sekä käytössä olevat luonnonniityt ja -laitumet.

Viljelykseen soveltuvaksi pelloksi ei lueta peltoa, joka on poissa viljelyksestä luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien lopettamiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä, sellaisena kuin se on voimassa maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta annetun lain (1326/1999) tullessa voimaan, tarkoitettujen sitoumusten nojalla.

Puutarhakasveille tukea voidaan maksaa, jos puutarhakasvien viljelyala vuonna 2001 on vähintään puoli hehtaaria.

Viljelijän on kuuluttava Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen ylläpitämään kasvinsuojelu- tai kasvien laadunvalvontarekisteriin niiden kasvien osalta, joiden markkinointi sitä edellyttää.

Sukupolvenvaihdoksissa ja muissa koko tilan hallintaoikeuden siirroissa, joissa tilan maatalousmaa siirtyy uudelle haltijalle, hyväksytään 1 momentissa säädettyä myöhäi-

sempikin ajankohta. Hallintaoikeuden on oltava siirrettynä kuitenkin viimeistään 31 päivänä elokuuta 2001. Yksittäisen peruslohkon hallinnansiirroissa peruslohkon hallintaoikeuden on oltava siirrettynä viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2001.

5 §

Tukialueet

Tuet maksetaan alueittain eriytettyinä noudattaen liitteessä 1 olevaa tukialuejakoa.

6 §

Yleiset säännökset

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että viljelyn tavoitteena on tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaan. Tavanomaiseen viljelytapaan kuuluu pellon muokkaaminen ja lannoittaminen tarkoituksenmukaisella tavalla ja kylvön tekeminen niin, että se mahdollistaa tasaisen itämisen. Viljelyssä on käytettävä alueelle soveltuvia kasvilajeja ja -lajikkeita sekä laadultaan ja määrältään riittävää siemen- tai taimimäärää. Lisäksi viljelijän on huolehdittava kasvinsuojelusta ja hukkakauran torjunnasta. Lohkon on oltava kasvukunnoltaan sellainen, että sillä on edellytykset tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato.

Viljelyalalta on korjattava sato. Vehnän, rukiin ja mallasohran tukien maksamisen edellytyksenä on jyväsadon korjaaminen. Nurmen riittävänä viljelynä ei voida pitää kasvuston maahan niittoa. Myöskään nurmen kompostointi ei täytä sadonkorjuuvaatimusta. Viljelyteknisille päästeloikoille, niillä kasveilla joiden viljelytapaan se kuuluu, nurmen tuki voidaan maksaa, vaikkei satoa korjata, jos kasvusto pidetään hoidettuna.

Satovahingon takia korjaamatta jäänyt sato ei ole este tukien maksamiselle, jos muista tavanomaiseen viljelytapaan kuuluvista toimenpiteistä on huolehdittu asianmukaisesti. Satovahingosta on kuitenkin tehtävä kirjallinen ilmoitus välittömästi vahingon ilmaantua sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jolle tukihakemus on jätetty. Il-

moituksessa on yksilöitävä satovahingon syy. Talvehtimisvaurioista kärsineiden kasvulohkojen osalta tuki voidaan maksaa, jos pääosalla lohkon pinta-alasta on sellainen kasvusto, jolla on mahdollista tuottaa korjuu- ja markkinakelpoisen sato.

Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

2 luku

Ympäristöehdot

7 §

Maatalouden ympäristötukisitoumuksen antaneet viljelijät

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että viljelijä on vuonna 2000 tai 2001 antanut luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksessa (644/2000) tarkoitetun maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteitä koskevan sitoumuksen tai on vuosina 1997—1998 antanut maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen (760/1995) mukaisen ympäristötuen perustukea koskevan sitoumuksen.

Tuen edellytyksenä olevia ympäristöehtoja tulee noudattaa tilan koko peltoalalla riippumatta siitä onko tilan koko peltoala ympäristötukisitoumuksen piirissä.

8 §

Yksivuotisen ympäristösitoumuksen vuonna 2001 antavat viljelijät

Tukea voidaan maksaa viljelijöille, jotka eivät ole antaneet 7 §:ssä tarkoitettua sitoumusta, mutta sitoutuvat noudattamaan yhden vuoden ajan sitoumuksen antopäivästä alkaen ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (646/2000), jäljempänä ympäristötukiasetus, ehtoja seuraavin poikkeuksin:

1) jos tilalla ei ole voimassa olevaa ympäristötukiasetuksen 4 §:ssä säädettyä viljavuustutkimusta, on sellainen tehtävä yhden vuoden kuluessa sitoumuksen antopäivästä;

2) viljelijän on yhden vuoden kuluessa sitoumuksen antopäivästä osallistuttava vähintään yhden päivän kestävään ympäristötukiasetuksen 6 §:ssä säädettyyn koulutukseen;

3) ympäristötukiasetuksen 8 §:ssä säädettyä fosforin tasausta sovelletaan suosituksena;

4) jos kasvinsuojeluaineiden levitykseen käytettävää ruiskua ei ole aikaisemmin testattu, on se testattava yhden vuoden kuluessa sitoumuksen antopäivästä;

5) kasvinsuojeluaineita maatalan pelloille levittävän henkilön on käytävä kasvinsuojeluaineiden käyttökoulutuksessa yhden vuoden kuluessa sitoumuksen antopäivästä, jos koulutusta ei ole aikaisemmin suoritettu tai siitä ei ole voimassa olevaa todistusta;

6) jos viljelijä valitsee ympäristötukiasetuksen 15 §:ssä tarkoitetuksi lisätoimenpiteeksi tarkennetun lannoituksen, fosforin tasausta sovelletaan suosituksena;

7) maatalan monimuotoisuuskohteet lisätoimenpiteeseen liittyvä neuvonnallinen koulutus on suoritettava yhden vuoden kuluessa sitoumuksen antopäivästä; sekä

8) jos ympäristötukiasetuksessa säädetty lisätoimenpide, joka koskee kotieläintilaa, edellyttää koulutusta tai investointeja, ne on toteutettava yhden vuoden kuluessa sitoumuksen antopäivästä.

Sitoumus koskee tilan koko peltoalaa riippumatta siitä, ovatko kaikki tilalla viljeltävät kasvit ja lohkot oikeutettuja tässä asetuksessa tarkoitettuun tukeen.

Jos viljelijä sitoutuu vuonna 2001 toista kertaa yksivuotisella sitoumuksella ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteisiin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että 1 momentin 1, 2, 4, 5, 7 ja 8 kohdassa mainitut toimenpiteet on toteutettu ennen uuden sitoumuksen antamista. Lisäksi viljelijän on yhden vuoden kuluessa sitoumuksen antopäivästä osallistuttava toiseen ympäristötukiasetuksen 6 §:ssä tarkoitettuun koulutuspäivään, jollei molempia koulutuspäiviä ole suoritettu ensimmäisen sitoumusvuoden aikana.

9 §

Ahvenanmaa

Tuen maksamisen edellytyksenä Ahve-

nanmaan maakunnassa on, että tuen hakija on antanut maatalouden ympäristötuesta ja luonnonhaittakorvauksesta annetun Ahvenanmaan maakunta-asetuksen (ÅFS 17/2000) mukaisen ympäristötukisitoumuksen tai vastaavan yksivuotisen sitoumuksen, jonka ehtoista Ahvenanmaan maakuntahallitus on päättänyt tai on vuosina 1997—1999 antanut maatalouden ympäristötuesta annetun Ahvenanmaan maakunta-asetuksen (ÅFS 44/1997) mukaisen ympäristötuen perustukisitoumuksen.

Tuen edellytyksenä olevia ympäristöehtoja tulee noudattaa tilan koko peltoalalla riippumatta siitä onko tilan koko peltoala ympäristötukisitoumuksen piirissä.

3 luku

Viljelyalaan perustuva tuki

10 §

Tuen määrä

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea maksetaan vuoden 2001 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellostä enintään seuraavasti:

	Tukialue A	Tukialue B
	mk/ha	mk/ha
vehnä	550	550
ruis	850	850
sokerijuurikas	1200	1200
tärkkelysperuna	850	850
avomaanvihannekset,		
tilli ja persilja	2650	2350
omenat	1220	920
marjat	300	-

Tukea voidaan maksaa vehnälle enintään 77 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä mainitun enimmäismäärän, tukea alennetaan.

Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamaan peltokasvien tukeen oikeuttaville kasveille, lukuun ottamatta vehnää, ruista, mallasohraa, rehuviljaa, säilörehunurmea ja kesan-

toa, tukea maksetaan tukialueilla A ja B enintään 800 markkaa/hehtaari.

Tukea voidaan maksaa rehualaksi tukikäyttöön R merkitylle viljelyalalle enintään seuraavasti:

1) EU:n sonni-, härkä- ja emolehmäpalkkioiden peruspalkkioiden rehualaan kuuluvalla rehuviljalla sekä rehuviljan ja EU:n peltokasvien tukijärjestelmään kuuluvien valkuaiskasvien seoskasvustoille

Tukialueet	mk/ha
A ja B	850
C1-C4	500

2) nurmialalle

	Tukialueet A ja B	Tukialueet C1-C4
	mk/ha	mk/ha
emolehmätilat	1200	550
muut nautakarja- tilat, lammak- tilat, lammak- vuohi- ja hevostilat	1050	550

Tukea ei kuitenkaan makseta luonnonnii-tyille tai -laitumille, hakamaille, viherheinän tai nurmisiementen tuotantoon tai viherlannoitukseen käytetyille nurmialalle.

3) viljelyalalle, joista on tehty 5- tai 10-vuotinen suojavyöhykenurmea koskeva maatalouden erityisympäristötukea koskeva sopimus tukea voidaan maksaa koko maassa enintään 500 mk/ha.

Tuen maksamisen edellytyksenä kohdissa 2 ja 3 tarkoitettulle viljelyalalle on, että alalta korjataan vähintään yksi nurmivaltainen sato.

Tukea voidaan maksaa kohdissa 1 ja 2 mainituille kohteille enintään 185 miljoonaa markkaa, josta enintään 10 miljoonaa markkaa 1 kohdassa tarkoitettulle viljelyalalle. Jos hyväksyttävien hakemusten määrä ylittää edellä mainitut enimmäismäärät, tukea alennetaan.

11 §

Mallasohran tuen määrä

Mallasohran viljelyalaan perustuvaa tukea voidaan maksaa alueilla A ja B sekä alueilla C1—C2 pohjoinen ja saaristo enintään 400 markkaa hehtaarilta. Tuki voi olla kuitenkin

enintään 26 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä mainitun enimmäismäärän, tukea alennetaan.

Tuen maksun perusteena oleva pinta-ala saadaan vertaamalla viljelijän vuoden 2001 hyväksyttyä mallasohra-alaa alaan, joka saadaan jakamalla 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2002 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, myyty mallasohran kilomäärä luvulla 3400 kg/ha. Tuki maksetaan pienemmän pinta-alan perusteella.

Mallasohran tulee olla hyväksytty ja myyty mallastamotoiminnassa käytettäväksi raaka-aineeksi. Mallasohrasta on maksettava mallastamoiden sopimustoiminnassa noudatettavan perushinnan mukainen hinta huomioon ottaen mahdolliset laatukorjaukset.

4 luku

Tuen alentaminen ja epääminen

12 §

Yleiset alentamisperusteet

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain (1336/1992) 7 §:n 4 momentissa ja tämän asetuksen 13—15 §:ssä säädettyllä tavalla, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tietoja tai ei ole noudattanut tuen saamiselle asetettuja ehtoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta esimerkiksi jakamalla keinotekoisesti tuotantoa erillisten tuen hakijoiden nimiin ilmaiseena tarkoituksena kiertää tukiehtoja; tai

3) hakija ei ole täyttänyt 6 §:ssä ja 2 luvussa säädettyjä ehtoja.

13 §

Myöhästymisseuraamukset

Hakemuksen myöhästyminen alentaa tukea

yhdellä prosentilla myöhästynyttä työpäivää kohti. Jos hakemus kokonaan tai osittain myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, arki- ja pyhäpäivät mukaan lukien, tukea ei makseta.

Jos tukea haetaan useammalla kuin yhdellä lomakkeella hakukertaa kohden, tukeen kohdistuvat myöhästymisseuraamukset määräytyvät sen lomakkeen mukaan, joka on eniten myöhässä.

Ylivoimaisen esteen johdosta myöhästyneen hakemuksen perusteella tuki maksetaan normaalisti. Ylivoimaisiksi esteiksi hyväksytään kansallisissa tuissa tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 11 artiklassa mainitut syyt. Näiden lisäksi oikeuskäytännössä yleisesti hyväksytyt syyt voidaan hyväksyä ylivoimaiseksi esteeksi.

Hakemuksen liitteen tai muiden tukihakemuksen liittyvien lomakkeiden kuin hakemuslomakkeen myöhästyminen ei alenna maksettavaa tukea. Näiden lomakkeiden toimittaminen on tuen maksamisen edellytys.

14 §

Pinta-alavirheistä aiheutuvat seuraamukset

Kasvilajin vaihtuminen ei vaikuta lohkon hyväksyttävyyteen, jos todettu kasvi on kyseiseen tukeen oikeutettu. Tuki maksetaan todetun kasvin mukaisena. Jos todettu kasvi ei ole oikeutettu kyseiseen tukeen, kasvulohko on hylättävä.

Tahallisisissa väärinkäytöstopauksissa, joissa hakija on ilmoittanut huomattavan pinta-alan korkean tukitason kasveja ja valvonnassa todetaan samaan tukeen oikeuttavia, mutta selvästi matalamman tukitason kasveja, voidaan kyseistä tukea alentaa vähintään 10 prosenttia, mutta enintään 50 prosenttia.

Jos ilmoitetun ja todetun tätä pienemmän pinta-alan erotuksen suhde todettuun pinta-alaan on:

1) enintään 3 prosenttia, mutta kuitenkin enintään 2 hehtaaria, tuki maksetaan valvonnassa hyväksytyn pinta-alan perusteella;

2) yli 3 prosenttia tai yli 2 hehtaaria ja enintään 20 prosenttia, hyväksytystä pinta-alasta vähennetään todetun ylityksen verran;

3) yli 20 prosenttia, mutta alle 50 prosenttia, hyväksytystä pinta-alasta vähennetään todettu ylitys kaksinkertaisena; tai

4) 50 prosenttia tai yli, tukea ei makseta lainkaan.

15 §

Viljelytapaan ja ympäristöehtoihin liittyvät seuraamukset

Jos kasvulohkon viljelytapa ei täytä paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan vaatimuksia, kyseinen lohko hylätään ilman kyseisen lohkon pinta-alan muihin lohkoihin vaikuttavia seuraamuksia. Kyseiselle lohkolle ei makseta tukia.

Jos paikkakunnan tavanomaiseen viljelytapaan liittyvistä puutteista tai laiminlyönneistä aiheutuvaksi määriteltyjen seuraamusten vuoksi hylättävien lohkojen pinta-ala ylittää 50 prosenttia todetusta pinta-alasta, viljelyalaan perustuvia tukia ei makseta kyseiseltä vuodelta.

Kasvinviljelyn kansallisen tuen ympäristöehtojen valvonnassa noudatetaan ympäristötuesta annettuja säännöksiä. Laiminlyöntien tai puutteiden seurauksena kasvinviljelyn kansallista tukea alennetaan samalla prosenttimäärällä kuin maatalouden ympäristötuesta.

Jos kasvinviljelyn kansallisen tuen edellytyksenä olevaa ympäristötuen lisätoimenpidettä ei ole valittu tai jos on valittu väärä lisätoimenpide tai jos valitun lisätoimenpiteen toteuttamista on laiminlyöty, alennetaan maksettavaa tukea 10 prosentilla.

Jos 7 ja 8 §:ssä säädettyjen ympäristöehtojen noudattamatta jättämisestä aiheutuvien seuraamusten yhteenlaskettu määrä ylittää 50

prosenttia yhdellä valvontakerralla, tukea ei makseta lainkaan.

5 luku

Erinäiset säännökset

16 §

Menettelysäännökset

Tukea haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella tilan talouskeskus sijaitsee tai talouskeskuksen puuttuessa siitä kunnasta, jossa pääosa pelloista sijaitsee.

Postitse toimitettu hakemus katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos se on leimattu postissa edellä mainitulle toimivaltaiselle viranomaiselle osoitettuna kyseisen tuen viimeisenä hakupäivänä tai aiemmin.

Tukihakemus voidaan peruuttaa ennen valvonnasta ilmoittamista tai ennen tuen maksamista.

Tukihaun päättymisen jälkeen tapahtuneissa 4 §:n 6 momentissa tarkoitetuissa tilan maatalousmaan tai yrityksen hallintaoikeuden siirroissa, joissa tilan maatalousmaa tai yritys siirtyy uudelle haltijalle, hakemus ja sen perusteella maksettava tuki voidaan asianomaisten näin sopiessa siirtää uudelle haltijalle.

17 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja *Esa Hiiva*

*Liite 1***KASVINVILJELYN KANSALLISEN TUEN ALUEJAKO****Alue A**

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karinainen, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski Tl, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loimaan kunta, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Alue B

Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Brändö, Eckerö, Eura, Eurajoki, Finström, Forssa, Föglö, Geta, Hamina, Hammarland, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtskari, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Jomala, Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä lukuun ottamatta alueeseen C1 kuuluvia osia, Kalvola, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Korpoo, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kullaa, Kumlinge, Kustavi, Kuusankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Kökar, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi Tl, Lavia, Lemi, Lempäälä, Loppi, Lumparland, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Längelmäki, Maarianhamina, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nauvo, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Rauma, Renko, Riihimäki, Rymättylä, Sahalahti, Saltvik, Sammatti, Sottunga, Sund, Suodenniemi, Suomusjärvi, Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tammisaari, Tampere, Toijala, Tuulos, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Vahto, Valkeakoski, Valkeala, Vammala, Vampula, Vehkalahti, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Viiala, Viljakkala, Virolahti, Vårdö, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalin, Paraisten, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat.

Alue C1

Alahärmä, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsän kunnasta entisen Kuoreveden kunnan alue, Jämsänkoski, Jäppilä, Kangaslampi, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkeli, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Saari, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uukuniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vehmersalmi, Vilppula, Virtasalmi, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Korttesjärvi, Kruunupyö, Kuru, Kyyjärvi, Kälviä, Kärämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lesijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsia, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pattijoki, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkila, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki, Raahe, Rantsila, Rautalampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiainen, Suolahti, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Värsilä, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 Pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Kiihtelysvaara, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Risti-järvi, Sotkamo, Tuupovaara, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä sekä Maksamaan kunnasta mantereen ulkopuoliset alueet ja Mustasaaren kunnasta Björköby ja Replot.

Alue C3*P1*

Haukipudas, Kiiminki, Oulu, Utajärvi ja Ylikiiminki sekä Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat Ylikiimingin kunnan sisäpuolella.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4*P4*

Kolari, Pelkosenniemi, Salla ja Savukoski sekä Kittilä ja Sodankylä lukuun ottamatta P5 alueeseen kuuluvia osia.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki sekä Kittilän ja Sodankylän kunnista vastaavat alueet, jotka on hyväksytty P5 alueeseen kuuluviksi Kittilän osalta maa- ja metsätalousministeriön 10 heinäkuuta 1996 antamassa päätöksessä nro 3733/514/96 ja Sodankylän osalta maa- ja metsätalousministeriön 9 elokuuta 1995 antamassa päätöksessä nro 3039/514/95.

Alueiden C1 ja C2 saaristoalueet*C1 alue*

Alla mainituista kunnista seuraavat alueet:

Enonkoski	Ihamaniemi
Hankasalmi	Paanalan ja Tuomarin saaret
Heinävesi	Hentulan- ja Viitasaari sekä Luutsalon saari
Joroinen	Kostosaari
Kangaslampi	Ruotimo
Kerimäki	Kokkosaari, Välisaari, Hevos- ja Vehkasalon saaret
Kesälahti	Suitsansaari ja Suursaari
Korpilahti	Jänissaari, Kilvensalo ja Rutaniemi
Kuopio	Kortelan saari, Papin-, Säyneen-, Viita- ja Vaajasalon saaret
Leppävirta	Hietasaari, Tervassalon saari, Timonsalo ja Vilponsaari
Liperi	Karjalan-, Karhun-, Kuus-, Lapin-, Matin-, Pesolan-, Rauan- ja Suursaari
Maalahti	entisen Bergön kunnan alue
Mikkeli	Paajalansaari ja Papinsaari
Punkaharju	Pöllänsaari
Puumala	Heinäsenosaari, Kurjensalo, Konninsalo, Lieviskä, Liimattala, Lintusalo, Niinisaari, Partalansaari, Rokansaari ja Viitasaari
Rantasalmi	Hevossalo, Kuokansaari ja Pikontaipaleen tila
Ristiina	Harapansalo, Kaijatsaari ja Kaita
Ruovesi	Jaakonsaari
Savonlinna	Ahvion-, Kesamon-, Kokon-, Kongon-, Laukan-, Liiston-, Muhan-, Pesolan-, Pietolan-, Ritoja Tuohisaari, Kiviapaja sekä Mikkolanniemi
Sulkava	Vekaransalmen takainen alue
Suomenniemi	Salosaari
Suonenjoki	Ärjänsaari
Taipalsaari	Kyläniemi, Iso- ja Pieni Jänkäsalo
Teuva	Honka- ja Pulkkilansaari
Vilppula	Teerisaari

C2 alue

Alla mainituista kunnista seuraavat alueet:

Hirvensalmi	Mielevän, Puukon- ja Pääskynsaari, Saari-Kuitusen ja Säkkiäsalon saaret
Iisalmi	Halosenniemi ja Koivusaari
Joutsa	Jout-, Konna-, Lampo- ja Pantilansaari
Juankoski	Kallinsaari
Kangasniemi	Iso Mökärän ja Rämäjäisen saaret
Kannonkoski	Selkäsaari
Karttula	Peltosaari
Keuruu	Hulpio-, Korpisen- ja Palosaari
Kiuruvesi	Lapin- ja Tuusansaari
Kivijärvi	Vietsaari
Kontiolahti	Teerisaari
Lapinlahti	Musta- ja Viitasaari
Luhanka	Onkisalo
Nilsia	Hietasalon, Keinolan, Kerssin ja Pieni-Vinkin saaret sekä Vinkinsaari
Pertunmaa	Pujon saari
Pielavesi	Kaitamo ja Peltosaari
Polvijärvi	Ruopansaari
Rautalampi	Hämeen- ja Joutsenniemi sekä Vilosensaari
Saarijärvi	Elosaari ja Iisalonsaari

3380

N:o 1256

Tervo	Pulkkilansaari
Vesanto	Pängätsalon saari
Vieremä	Vitikkasaari
Virrat	Haapo-, Oikon- ja Sinisaari
Äänekoski	Kytän- ja Hautsalon saaret

N:o 1257

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**vuoden 2001 maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hakuajoista, hakemisesta ja kotieläintukien määräytymisestä**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996, nojalla:

1 luku

Yleistä

1 §

Sovellettamisala

Tämä asetus koskee seuraavissa valtioneuvoston asetuksissa säädettyjen maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hakuaikojen, kotieläintukien ennakoiden hakuaikaa, hakemusten toimittamista, hakemuslomakkeita sekä kotieläintukien ja niiden ennakoiden määräytymistä:

1) vuodelta 2001 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (1254/2000), jäljempänä *Etelä-Suomen kansallinen tukiasetus*;

2) vuodelta 2001 maksettavasta pohjoisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (1255/2000), jäljempänä *pohjoinen tukiasetus*; sekä

3) kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 2001 annettu valtioneuvoston asetus (1256/2000), jäljempänä *kasvinviljelyn kansallinen tukiasetus*.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) eläinryhmällä emolehmiä, lypsylehmiä,

sonneja mukaan lukien härät 6 kk — alle 24 kk, sonneja mukaan lukien härät 24 kk ja yli, hiehoja 6 kk — alle 24 kk, hiehoja 24 kk ja yli, teurastettuja hiehoja, teurastettuja sonneja, emakoita, karjuja, lihasikoja, nuoria siitosemakoita, nuoria siitoskarjuja, kanoja mukaan lukien emokanat, ankkaemoja, broileriemoja, hanhiemoja, kalkkunaemoja, tarhattuja fasaaniemoja, tarhattuja sorsaemoja, broilereita, ankkvoja, hanhia, kalkkunoihin, tarhattuja fasaaneja, tarhattuja sorsia, uuhia 12 kk ja yli, karitsoineita uuhia alle 12 kk, kuttuja 12 kk ja yli, poikineita kuttuja alle 12 kk, siitostammoja mukaan lukien ponitamat, suomenhevosia 1 v ja yli tai muita 1—3 vuotiaita hevosia ja poneja;

2) viljelyalaan perustuvilla tuilla kasvinviljelyn kansallista tukea, pohjoista hehtaaritukea, yleistä hehtaaritukea ja nuorten viljelijöiden pohjoista tukea;

3) kotieläintuilla eläinyksikköä ja eläintä kohti maksettavaa tukia;

4) maatilalomakkeella maa- ja metsätalousministeriön maatilalomaketta numero 101A vuodelle 2001;

5) tukihakemuksella maa- ja metsätalousministeriön tukihakemuslomaketta numero 101B vuodelle 2001;

6) kotieläintukihakemuksella maa- ja metsätalousministeriön hakemuslomaketta numero 101C kansallisista kotieläintuista vuodelle 2001, osat I, II ja III;

7) peruslohkolomakkeella maa- ja metsä-

talousministeriön tukihakemuksen peruslohkolomaketta numero 102A vuodelle 2001;

8) kasvulohkolomakkeella maa- ja metsätalousministeriön tukihakemuksen kasvulohkolomaketta 102B vuodelle 2001; sekä

9) osallistumisilmoituksella maa- ja metsätalousministeriön osallistumisilmoituslomaketta numero 162 EU:n teurastuspalkkiojärjestelmään 1.1.2001 alkaen, EU:n sonnipalkkiojärjestelmään 1.1.2002 alkaen, EU:n härkäpalkkiojärjestelmään 1.1.2002 alkaen ja teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavaan kansalliseen tukeen 1.1.2001 alkaen.

2 luku

Tukien hakeminen

3 §

Tukihakemusten ja ennakkoa koskevien hakemusten toimittaminen

Viljelyalaan perustuvien tukien ja kotieläintukien hakemukset, osallistumisilmoitukset sekä kotieläintukien ennakkoa koskevat hakemukset toimitetaan kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Hakemuslomakkeiden mukana on toimitettava muut tarvittavat lomakkeet ja liitteet.

Kasvihuonetuen ja puutarhatuotteiden varastointituen hakemuslomakkeet toimitetaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutu-osastolle sekä Ahvenanmaan maakunnassa lääninhallitukselle.

Metsämarjojen ja -sienten varastointituen hakemuslomakkeet toimitetaan sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka alueella varasto sijaitsee.

4 §

Tukien hakuajat ja hakemuslomakkeet

Tukea haetaan:

1) viljelyalaan perustuvien tukien osalta tukihakemuksella, peruslohkolomakkeella ja kasvulohkolomakkeella viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2001, jonka lisäksi tuen hakijan on toimitettava myös maatilalomake;

2) mallasohran vuoden 2001 tuen osalta toimittamalla 1 kohdassa säädetyn lisäksi maa- ja metsätalousministeriön mallasohran

tukihakemuslomake numero 164 viimeistään 30 päivänä elokuuta 2002;

3) kasvihuonetuen osalta maa- ja metsätalousministeriön hakemuslomakkeella numero 51109 viimeistään 16 päivänä helmikuuta 2001;

4) puutarhatuotteiden varastointituen osalta maa- ja metsätalousministeriön hakemuslomakkeella numero 50228 viimeistään 23 päivänä lokakuuta 2001, lisäksi marraskuun ja joulukuun varastomäärät ilmoitetaan erillisillä varastomääräilmoituksilla viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001;

5) metsämarjojen ja -sienten varastointituen osalta maa- ja metsätalousministeriön hakemuslomakkeella numero 51327 viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2001;

6) muiden kotieläintukien kuin teurastettujen hiehojen ja sonnien osalta kotieläintukihakemuslomakkeella liitteessä 1 mainittuina aikoina, teurastettujen hiehojen ja sonnien osalta toimittamalla osallistumisilmoitus viimeistään samana päivänä kuin ensimmäinen nauta, josta tuki halutaan, teurastetaan, lisäksi tuen hakijan on toimitettava maatilalomake, peruslohkolomake ja kasvulohkolomake; sekä

7) kohdassa kuusi mainittujen tukien ennakoiden osalta maa- ja metsätalousministeriön hakemuslomakkeella numero 139 viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2001.

3 luku

Kotieläintukien määräytyminen

5 §

Tukien määräytyminen laskentapäivien perusteella

Liitteen 1 ensimmäisessä kohdassa mainittujen eläinten tuki määräytyy laskentapäivinä tuottajan hallinnassa olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella 2 momentissa säädetyn poikkeuksen. Eläinten keskimääräinen lukumäärä lasketaan yhden desimaalin tarkkuudella. Pyöritys tehdään normaalien pyörityssääntöjen mukaan.

Keskimääräistä lukumäärää laskettaessa jätetään emakoilla yksi suurin ja yksi pienin, kanoilla yksi suurin ja neljä pienintä, broile-

riemoilla yksi suurin ja neljä pienintä sekä kalkkunaemoilla yksi suurin ja kaksi pienintä lukumäärää huomioon ottamatta.

Eläinten laskentapäivä on kuukauden ensimmäinen päivä. Eläimet voidaan toimittaa teuraaksi tai myydä eloon laskentapäivänä. Myytäessä eläimet eloon laskentapäivänä, eläimet luetaan sen tilan eläimiksi, jonka hallinnassa ne ovat olleet laskentapäivän alkaessa. Emakkorenkaissa emakko luetaan laskentapäivänä sen tilan emakoksi, jonka hallinnassa emakko on ollut laskentapäivän alkaessa.

Kutuista maksettava tuki määräytyy 1 päivänä toukokuuta 2001 hakijan hallinnassa olleiden kuttujen lukumäärän perusteella, ottaen huomioon kuttujen maidontuotanto Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 7 § 7 momentissa ja pohjoisen tukiasetuksen 12 § 6 momentissa säädetyllä tavalla. Vuoden 2002 tukea määrättäessä tullaan ottamaan huomioon 1 päivän toukokuuta 2001 ja 30 päivän huhtikuuta 2002 välisen ajan maidontuotanto mainitut päivät mukaan lukien.

6 §

Tukien määräytyminen muutoin kuin laskentapäivien perusteella

Liitteen 1 toisessa kohdassa mainittujen eläinten tuki määräytyy liitteessä esitetyllä tavalla.

4 luku

Kotieläintukien ennakot

7 §

Ennakon määräytyminen

Ennakon maksun perusteena käytetään vuoden 2000 kotieläintuen maksatukseen hyväksyttyä eläinmäärää, jos eläinryhmän lukumäärä ei ole tätä alempi vuonna 2001.

Jos jonkun eläinryhmän arvioitu eläinmäärä tulee vuonna 2001 olemaan alempi kuin vuoden 2000 tuen maksun perusteeksi hyväksytty eläinmäärä, kyseisen eläinryhmän tuen ennakko määräytyy tuottajan arvioiman eläinmäärän perusteella.

Jos tuottaja on aloittanut jonkun eläinryh-

män tuotannon vuoden 2000 tukihaun jälkeen tai jos tuotanto laajenee vuonna 2001 merkittävästi, tuen ennakko määräytyy kyseisen eläinryhmän osalta tuottajan arvioiman eläinmäärän perusteella. Tuotannon laajeneminen on merkittävää, jos eläinmäärä tulee vuonna 2001 olemaan vähintään kolmasosan korkeampi kuin vuoden 2000 maksatukseen hyväksytty eläinmäärä. Tuotannon aloittamisesta tai merkittävästä laajentamisesta tulee toimittaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle ennakkohakemuksen liitteenä selvitys, jonka perusteella kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen voi varmistautua siitä, että tuotantoa harjoitetaan haetussa laajuudessa.

8 §

Ennakon suuruus

Sonneista, teurastetuista hiehoista, teurastetuista sonneista, lihasioista, nuorista siitosemakoista, nuorista siitoskarjuista, ankoista, hanhista, kalkkunoista, tarhatuista fasaneista ja tarhatuista sorsista maksetaan tuen ennakkoa 80 prosenttia. Muista eläimistä maksetaan tuen ennakkoa 60 prosenttia.

9 §

Ennakkohakemuksen siirtäminen

Ennakonhaun päättymisen jälkeen tapahuneissa Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 4 §:n 9 momentissa ja pohjoisen tukiasetuksen 4:n § 9 momentissa säädetyissä hallintaoikeuden siirroissa voidaan tukien ennakkohakemus, tilan entisen ja uuden haltijan niin sopiessa, siirtää tilan uudelle haltijalle.

Ennakkohakemuksen siirto edellyttää, että tilalla harjoitetaan vuonna 2001 kotieläintaloutta tilan entisen haltijan ennakkohakemuksessa ilmoittamassa laajuudessa.

Tilan hallintaoikeuden muutoksesta sekä ennakkohakemuksen siirtämisestä tilan uudelle haltijalle tulee tilan uuden haltijan ilmoittaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2001.

5 luku

Erinäiset säännökset

10 §

Eräät poikkeushuvat

Vuoden 2001 tuotantoon kohdistuvia Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 3 §:n 5 momentissa ja 7 §:n 10 momentissa, pohjoisen tukiasetuksen 3 §:n 6 momentissa ja 12 §:n 9 momentissa sekä kasvinviljelyn kansallisen tukiasetuksen 3 §:n 5 momentissa säädettyjä poikkeuslupia haetaan maa- ja

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

metsätalousministeriöltä kirjallisesti viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2001.

Ennakko maksetaan ennakon hakijalle vasta sen jälkeen, kun poikkeuslupa on hakijalle myönnetty.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Esa Hiiva

Liite I

KOTIELÄINTUKIEN MÄÄRÄYTYMINEN, TUKIEN VIIMEISET HAKUPÄIVÄT SEKÄ TUKIHAKEMUSLOMAKKEET

1) Kotieläimet, joista maksettava tuki määräytyy laskentapäivien perusteella

Eläimet	Laskentapäivät 2001	Tukea haettava viimeistään	Lnro 101C
Siat			
- emakot	1.10.*), 1.11.*) ja 1.12.*) 1.1., 1.2., 1.3., 1.4. ja 1.5. 1.6., 1.7., 1.8. ja 1.9. 1.10.**), 1.11.***) ja 1.12.***)	31.5.2001 31.5.2001 17.9.2001 vuonna 2002	I osa I osa II osa -
- karjut	1.5. 1.9.	31.5.2001 17.9.2001	I osa II osa
Siipikarja			
- kanat, mukaan lukien emokanat sekä broileriemot	1.10.*), 1.11.*) ja 1.12.*) 1.1., 1.2., 1.3., 1.4. ja 1.5. 1.6., 1.7., 1.8. ja 1.9. 1.10.**), 1.11.***) ja 1.12.***)	31.5.2001 31.5.2001 17.9.2001 vuonna 2002	I osa I osa II osa -
- kalkkunaemot	1.1., 1.2., 1.3., 1.4. ja 1.5. 1.6., 1.7., 1.8. ja 1.9. 1.10.**), 1.11.***) ja 1.12.***)	31.5.2001 17.9.2001 vuonna 2002	I osa II osa -
- ankka- ja hanhiemot sekä tarhatut fasaani- ja sorsaemot	1.5. 1.9.	31.5.2001 17.9.2001	I osa II osa
- broilerit	1.5. 1.9.	31.5.2001 17.9.2001	I osa II osa
Uuhet	1.5.	31.5.2001	I osa
Kutut	1.5.	31.5.2001	I osa
Hevoset	1.5.	31.5.2001	I osa

*) Emakoiden, kanojen ja broileriemojen lukumäärät 1.10.2000, 1.11.2000 ja 1.12.2000 otetaan huomioon vuoden 2001 tukia laskettaessa.

**) Emakoiden, kanojen, broileriemojen ja kalkkunaemojen lukumäärät 1.10.2001, 1.11.2001 ja 1.12.2001 otetaan huomioon vuoden 2002 tukia laskettaessa.

2) Kotieläimet, joista maksettava tuki määräytyy muutoin kuin laskentapäivien perusteella

Eläimet	Tuen määräytymisperuste	Tukea haettava viimeistään	Tukihakemuslomake
Emolehmät, lypsylehmät, sonnit ja hiehot	Eläintunnisterekisteristä saatu keskimääräinen eläinmäärä ajanjaksolta 1.7.2000 - 30.6.2001	17.9.2001	Lnro 101C II osa
Teurastetut hiehot ja sonnit	Vuonna 2001 teurastettujen eläinten lukumäärä	*)	Lnro 162
Lhasiat	Vuonna 2001 teurastettujen eläinten lukumäärä	31.1.2002	Lnro 101C III osa
Nuoret emakot ja karjut	Vuonna 2001 siitokseen myytyjen eläinten lukumäärä	31.1.2002	Lnro 101C III osa
Ankat, hanhet, kalkkunat, tarhatut fasaanit ja tarhatut sorsat	Vuonna 2001 teurastettujen eläinten lukumäärä	31.1.2002	Lnro 101C III osa

*) Osallistumisilmoituslomake (Lnro 162) toimitettava viimeistään samana päivänä kuin ensimmäinen nauta, josta tuki halutaan, teurastetaan

N:o 1258

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2000 kansallisten pinta-alaperusteisten tukien ja viljelmäkohtaisten satovahinkokorvausten sekä alkuvuoden 2000 tulvovahinkokorvausten maksatuksesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen sädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMa vuoden 2000 kansallisten pinta-alaperusteisten tukien ja viljelmäkohtaisten satovahinkokorvausten sekä alkuvuoden 2000 tulvovahinkokorvausten maksatuksesta	136/00	22.12.2000	2.1.2001

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Mika Survonon

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1253—1258, 5 1/2 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2000

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904